

આ પુસ્તક મલવાનું ટેકાણું—

વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ.

[ગુજરાત] પાદરા

શા. આતમારામ ખેમચંદ.

સાણંદ.

શ્રી પ્રજાહિતાર્થ મુદ્રાલય પ્રેસમાં પટેલ, ડાહ્યાભાઈ દલપતરામે
છાપ્યું. ટે૦ શાહાપુર નવીપોલ—અમદાવાદ.

વક્તવ્ય.

ૐ અહંમહાવીરાયનમઃ

શ્રી “દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહ” એવું આ પુસ્તકનું નામ પાડ્યું છે. સાળંદના શેઠ, હમેદ મહેતાના સુપુત્રો-ત્રિભોવનદાસ તથા શુનીલાલ તથા પૌત્ર, શા. દલસુખભાઈ ગોવિંદની પ્રેરણાથી સં. ૧૯૭૭ માં સાળંદમાં ચોમાસું કર્યું હતું ત્યારે દેવવંદન ‘સ્તુતિ’ પૂજારીની રચના કરવાનો પ્રારંભ કર્યો હતો. દેવવંદન અને સ્તુતિયોનો વૃન્દાલાસ સાળંદમાં રચાયો છે, તથા ઘીનું સ્તવન ત્યાંથી આરંભીને વર્ધમાન તપ ઓલી સ્તવન મુશીનો સ્તવન ભાગ પગ સાળંદમાં રચાયેલ છે. પહેલી ચોવીશી. સં. ૧૯૬૪ ના માણસાના ચોમાસામાં આપાઢ માસમાં રચાઈ છે અને ઘીની ચોવીશી. સં. ૧૯૬૫ ની સાલમાં દમોદમાં શ્રીમદ્ ટપાચ્યાય ચગોવિનયની દેરીમાં ફાલ્ગુન પૂર્ણિમાને દિન રચેલી છે. આ બે ચોવીશીઓ પહેલાં સાળંદની નોદય મુદ્દિસાગર મમાજ તરફથી છપાઈ હતી છતાં સ્તવનોનો ઉપયોગ વિશેષ પ્રમાણમાં થાય અને પુસ્તક મેળો જઝવાઈ રહે એ જાણી આ પુસ્તકમાં દાખલ કરવામાં આવી છે. પાઠકનાં જે સ્તવનો મેસાણામાં દાખલના ચાતુર્માસમાં રચાયેલાં છે. વિવિધ સ્તવોમાં જોઈ છે. સર્વ જીવોની ભિન્ન ભિન્ન સ્તવ છે. મહિનાં સ્તવનો પૈકી જેને અધિકાર હોય છે તેને તેવું સ્તવન રાખે છે. સ્તવનો પૈકી અન્યની સ્તવનો પ્રેરણાનુસારે રચાયાં છે અને કેટલાંક

ઉદ્ગારાવેશથી રચેલ છે. પૂર્વે મુનિવરોએ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવનો વ-
 ગેરેની રચના કરી છે અને તે સારી છે તો નવીન દેવવંદનાદિની
 રચના કરવાની શી જરૂર હતી ? એમ કેટલાક પ્રાચીન પ્રિયવાદીઓ
 તરફથી કહેવામાં આવે તેના ઉત્તરમાં જણાવવાનું કે-મનુષ્યો સર્વે
 કંઈ પ્રાચીન પ્રિય નથી તથા સર્વે કંઈ વર્તમાન પ્રિય નથી. સર્વ મનુ-
 ષ્યોની ભિન્ન ભિન્ન રુચિ છે તેથી ભૂતમાં અને વર્તમાનમાં ગમે તેવાં
 સ્તવનો વગેરેની રચના કરેલી હોય છે અગર કરાય છે તોપણ તે
 તેઓ પોતાના યોગ્ય સ્તવનને પસંદ કરે છે. કોઈને દ્રવ્યાનુયોગનાં
 સ્તવનો રુચે છે, કોઈને સ્વામીસેવક ભાવનાં અને તેમાં પળ અત્યંત
 પશ્ચાત્તાપ કરવામાં આવ્યો હોય એવાં સ્તવનો રુચે છે. કોઈને પ્રમુના
 બાહ્ય અતિશયવાળાં સ્તવનો રુચે છે, કોઈને આંતર અતિશયવાળાં
 સ્તવનો રુચે છે. એમ ભિન્ન ભિન્ન દશાવાળા જીવોને ભિન્ન ભિન્ન
 સ્તવનો રુચે છે અને તે સ્વદશાએ પસંદ કરે છે એમ તેમની સ્વરુચિ
 સ્વતંત્રતા છે. તે કોઈનાથી છીનવી લેવાય તેમ નથી. જેને જેમાં રસ
 પડે તે તે સ્તવનો વગેરેથી પ્રમુની ભક્તિ કરીને આત્માની શુદ્ધિ કરે.
 બાલ મધ્યમ અને જ્ઞાની એમ ત્રણ પ્રકારના જીવો હોય છે. એક મનુ-
 ષ્યમાં ત્રણ દશાઓ પ્રગટે છે. વાલ્યકાલમાં જે સ્તવનો રુચે છે તે
 મધ્યમ દશામાં રુચતાં નથી અને મધ્યમ દશામાં જે રુચે છે તે જ્ઞાની
 દશામાં રુચતાં નથી. કોઈને ભાવમુખ્ય સ્તવનો રુચે છે. કોઈને
 સાહિત્ય કલાવિદ્યાન દૃષ્ટિવાળાં સ્તવનો વગેરે રુચે છે. કોઈને આત્મ-
 જ્ઞાન ગંભિર સ્તવનો રુચે છે. તેથી સ્તવનો અમુક રીતિ કલાએજ

સ્વાયેલાં હોવાં જોઈએ. એવો સાર્વદેશીય નિયમ તિદ્ધ થતો નથી, કારણકે તેમાં રચિમાયની મુખ્યતા છે અને તેથી સ્તવનપ્રતાપર કોઈ નાથી સાહિત્ય વિચયક કાવ્યદાઓને પદોને પ્રેરુશ મૂકો શકાતો નથી. લઘુ બાલકના અપ્યક્ત ગન્ધો-કાલાગેલા શબ્દો પણ તેના માથાપને મિલ્ય લાગે છે, પોતાને જે મિલ્ય ન લાગતાં હોય એવાં સ્તવનો વગેરે અવશ્ય અન્યોને મિલ્ય લાગે છે અને તેથી તેમની ભાવના સ્વીકારે છે તેથી ત્યાં અમુક નિયમ કલાવિધાન કાવ્યદાઓની પરંપરા તાને કોઈ ફરે નહિ. સત્ય રહસ્ય તો એ છે કે જેને જે રુચે તે પ્રેરે, અને ન રુચે તેનું સ્વંદન ન કરે. ભક્તિવિચય સ્તવનોથી આત્માની અશુદ્ધિ તો થતી નથી તેથી તેના સ્વંદનનો માથાકૂટમાં પડવાની જરૂર રહેતી નથી. સ્તવનો વગેરે કર્તાનું હૃદય છે. ઉદ્ગારવાળાં સ્તવનો વગેરેમાં તેના રચયિતાની દશાનું પ્રતિબિંબ પડ્યા વિના રહેતું નથી. સમાન દશાવાળાં સ્વહૃદય ભાવ સરસાં સ્તવનો રુચે છે તેથી અમુક સારું વા અમુક નરસું કહેવાનો સાર્વજનિક દષ્ટિએ અધિકાર નથી. કલાવિધાન સ્તવનસાહિત્યજોમાં મિન્ન મિલ્લ વિષયરુચિ હોય છે તેથી એક સરસો કાવ્યદો સર્વને લાગુ પડતો નથી. ભાવન-ગરના રહાશ. સુશ્રાવક કુંવરજીના પુત્ર પરમાનંદ, જો આવી દષ્ટિએ સ્તવનોની પ્રિયતાનો વિચાર કરશે તો તેઓ અનેક દષ્ટિયોની અપેક્ષાનું સ્તવનસાહિત્ય સ્વરૂપ વિચારીને શાંત સાપેક્ષ દષ્ટિવાળા બનશે. પોતાની દષ્ટિએ જે પસંદ પડે છે તે કંઈ સર્વની દષ્ટિયો માટે નથી. પોતાને જે અપેક્ષા સત્ય લાગે છે તે કંઈ સર્વને સત્ય લાગે.

નહીં, તેથી પોતાને જે પ્રિય સત્ય ન લાગે તેનું સ્વંદન કરવા મંડીજવું તે એકાંત સંકુચિત નિરપેક્ષ દૃષ્ટિ છે. માપા, રાજ્ય, કોમ, પ્રજા, ધર્મ-પર, જો સરૂત નિયમ પડે છે તો તેથી માપા વગેરેનું મૃત્યુ થાય છે. સં-સ્કૃત માપાપર ઘણા નિયમ કાયદા થયા તેથી તે જીવતી માપા રહી નહીં, તેમ સ્તવનો વગેરે પર જો હૃદયભાવ દાવવાના નિયમો પડે તો દુનિયામાંથી ઔદ્યારિક સ્તવનોવાળી ભક્તિનો નાશ થાય એમ અનુ-ભવીઓ જાણે છે. ભાવપર કાયદો તે જીવતાં મૃત્યુ છે. જેને જે ભાવ વાળાં સ્તવનો વગેરે રુચે તે ગ્રહણ કરે એવી ભાવનાવાળા સ્વતંત્ર ભ-ક્તોના હૃદયોમાંથી ઉત્તમ ઉદાર ભક્તિરસની ગંગાઓ પ્રગટવાની આશા રાખી શકીએ. વસ્તુતઃ સ્વરાં સ્તવનો તો એ છે કે પ્રભુની સ્તવના કરવામાં અંતરમાંથી તેકાલે સ્વતઃ ભક્તિરસમય ગદ્ય વા પદ્ય કંઈ બોલાય. એવાં હાર્દિક રસમય સ્તવનો તેજ પ્રભુનાં તાજાં સ્તવનો છે. એવાં સ્તવનો તુર્ત વનાર્વીને ગાનારા જ્ઞાની ભક્ત કવિયો હોય છે. વાલજીવોની એવી દશા હોતી નથી તેથી તેઓ અન્યોનાં રચેલાં અને પોતાને પસંદ પડે એવાં સ્તવનોને મુખે કરી પ્રભુની આગળ ગાય છે અને આનંદ માને છે.

જે સ્તવનો વગેરેનો અર્થ સમજવામાં આવે અને તે ગાતાં શરીરમાં ભક્તિભાવનાં આંદોલનો પ્રગટે, તન વિકસે. મન વિકસે, આંખો , આત્મામાં રસનાં ફરણો પ્રગટે એવાં સ્તવનો ગાવાં અગર પ્રભુની આગળ નવાં વનાર્વીને ગાવાં-માતૃભાષામાં રચેલ સ્તવનો,

તુર્ત સમજાય છે માટે માટમાપામાં સ્તવનો, સ્તુતિયો વગેરેની રચના કર-
 વીતે અત્યંત ઉપયોગી છે. શબ્દ બોલતાંની સાથે સહેજે અર્થ સમજાય
 અને હૃદયમાં ભક્તિભાવ પ્રગટ થાય એવાં સ્તવનો અને સ્તુતિયોને બોલવી
 જોઈએ. શબ્દના અર્થની માલુમ ન પડે અને પોપટની પેઠે ફક્ત બોલી
 જવાય એવાં ચૈત્યવેદનસ્તોત્ર સ્તવન વગેરેથી ભક્તિરસ પ્રગટતો નથી,
 ભક્તિભાવના પ્રગટતો નથી, માટે જે સ્તવનો વગેરેનો પરિપૂર્ણ અર્થ
 સમજાય તે સ્તવનોને મુલે કરવાં અને તદ્દ્વારા પ્રભુની સ્તવનાં ક-
 રવી. જે સ્તવન વગેરેથી ભક્તિ કરનારને ભક્તિ આનંદરસ પ્રગટે
 તેને તે સ્તવન વગેરેનું ગાન કરવું. બાહ્ય પૌદ્ગલિક સુરનરની ક્ષદ્ધિ
 પદવી મેલ્લવાની ઇચ્છાએ સ્તવનાદિ અનુષ્ઠાન કરવું તે ગરલ અનુષ્ઠાન
 છે. પર ભવનાં મુલ્લ મોગવવાની ઇચ્છાએ કરાતું સ્તવનાદિ અનુષ્ઠાન તે
 વિપાનુષ્ઠાન છે બાહ્ય દેશાદેશીય ગાઢરિયા પ્રવાહે મિથ્યાત્વ બુદ્ધિથી
 જે સ્તવનાદિ પ્રવૃત્તિ કરવું તે અનોન્ય અનુષ્ઠાન છે. સમ્યગ્ દષ્ટિપૂર્વક
 મોક્ષની ઇચ્છાએ બાહ્ય સર્વ કામનાથી મુક્ત નિષ્કામ થની મોક્ષના
 હેતુએ જ્ઞાનપૂર્વક પ્રભુની સ્તવના કરવી તે તદ્દેતુ અનુષ્ઠાન છે. સમજણ
 પડે તેવી ભાષામાં પ્રભુની સ્તવના કરવી. શબ્દનો અર્થ સમજીને
 વિધિપૂર્વક ચઢતે ભાષે સ્તવના કરવી. સ્તવન કરતાં આનંદરસ પ્રગટે
 તે અમૃતાનુષ્ઠાનવાલું પ્રભુ સ્તવન જાણવું. એવી રીતે સર્વ ધાર્મિક યા-
 ઘતોમાં અનુષ્ઠાન સ્વરૂપ જાણવું. પ્રભુના પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા મેમ વધે અને
 સ્તવન કરતાં આનંદરસ માય ડહાસ વધે તેવી રીતે સ્તવન કરવું.
 એમ કરવાથી આત્માની અત્યંત શુદ્ધિ થાય છે અને જ્ઞાનાનંદરૂપે
 આત્મ પ્રભુ માવડય જણે જણે વધતું જાય છે. એજ હેતુએ સ્વપર મા-

ત્મજ્ઞાનાનંદ પર્યાય વિશુદ્ધિ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન ઉદ્ગાર રચના
 જાણવી અને આદરવી. સર્વજ્ઞ વીતરાગ દેવની આજ્ઞા વિરુદ્ધ કંઈ
 અજાણથી આ પુસ્તકમાં કંઈ લખાયું હોય તો તેની પ્રભુ મહાવીર
 દેવની આગળ તથા સંઘની આગળ ક્ષમા માગું છું, અને મિથ્યા
 દુષ્કૃત દઉછું. સર્વ વિશ્વને શાંતિ મળે. સર્વ જનોની દોષદષ્ટિ ટલે
 અને ગુણદષ્ટિ સ્વીકારે.

इत्येवं ॐ अहंमहावीरशांतिः ३

આશ્વિન

પૂર્ણિમા.

સં. ૧૯૭૮

મુ. મેહસાણા.

નિવેદન.

સેવા મંત્રો નિશ્ચિન ગર્ભા દુઃખીના દુઃખ ટાલે,
સેવા મંત્રો નિશ્ચિન રચી દુઃખ સહુના વિદારું;
સેવા મંત્રો પ્રતિદિન કરી સ્વાર્પણે નિત્ય રાત્રું,
મારું તારું સહુ પરિહરી સેવનામાંજ રાત્રું.

(કર્મ યોગમાં શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી મૂરિજી) જેઓ શ્રીના
હૃદયમાં પ્રત્યેક ક્ષણે વિશ્વના જીવોની સેવા કરવાનો મંત્ર રમી રહ્યો
છે. જેમની નસો નસમાં કોઈપણ ભોગે વિશ્વના જીવોને પ્રતિવોધ
અર્પાને શાસનના રાજિક વનાધી સ્વપરોક્ષતિકર કરવાની નીત્ર જિ-
જ્ઞાસા પ્રજ્વલ્ય રહી છે તે મહા-મા શાસ્ત્રવિશારદ્ જૈનાચાર્ય અધ્યાત્મ
જ્ઞાની યોગનિષ્ઠ બુદ્ધિસાગરજી મૂરિશ્વરજીનું સંસ્ ૧૯૭૭ ની સા-
લનું ચાતુર્માસ શ્રી સંઘના ઘણાજ આગ્રહથી શ્રી સાળંદ (સાનંદ)
માં યંત્ર હતું, ત્યારે ગુરુ મહારાજ શ્રીની શારીરિક પ્રકૃતિ સારી ન
હોવા છતાં પણ કેટલાંક શ્રાવકોની વિનંતીથી જન સમાજના ક-
સ્થાણાર્થે ચરમાસી દેવ વંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહનો અતિ ઉપયોગી
ગ્રંથ પોતાની વિશ્વોપકારક પ્રભાવશાળી કસાળી લેખીનીદ્વારા રચ્યો
હતો. જે બાંચકોના સદ્માયે શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી ગ્રંથમાઝાના
ઓગણસાઠમા મળકારુપે જનસમાજ પાસે રજુ થાય છે. આ ગ્રંથની
અંદરના ચંત્યવંદનો, સ્તુતિ, સ્તવનો આત્મજ્ઞાનથી ભરપૂર છે, મધ્ય-
સ્થભાષે અવલોકતાં સહેજે તેની અંદરના વિષયોનું બાન

છે. સમયાનુકૂલરાગો અને જમાનાને અનુસરીને આ ગ્રંથ રચવામાં
 ગુરુ મહારાજશ્રીએ ઘણીજ પ્રશંસનીય પ્રવૃત્તિ સેવેલી છે. એ સ્પષ્ટજ
 છે. આ ગ્રંથની અંદર ૐ એ મથાળાવાળા ચૈત્યવંદનો અને ૐ મહા-
 વીર પ્રભુએ સંજ્ઞાવાળા સ્તોત્રો વગેરે જે છે. તે જગતના જીવોને વાણ
 રોગ અને અનેક જાતના વિગ્નો વિનાશ કરવામાં સહાયભૂત છે અને
 આત્માના ગુણો પ્રગટ કરવામાં આવતા વિગ્નો નાશ કરવામાં સ્વચ્છ
 ઉપયોગી છે પણ તેનું ચિંતવન શુદ્ધ પ્રેમ ભાવથી કરનારજ ફલ પામી
 શકે છે. આ ગ્રંથની અંદરના વિષયો આત્માના જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રાદિ
 ગુણોની વૃદ્ધિ કરનારા છે. આ ગ્રંથ ક્રિયાના અભિલાષી જીવોને
 સત્ય શુદ્ધ ક્રિયાના માર્ગે લઈ જવામાં દીપક સમાન અને તેની સાથે
 અધ્યાત્મામૃતનું પાન કરાવનારો છે. અત્યારે જૈનસમાજમાં અધ્યાત્મ
 જ્ઞાનની અત્યંત આવશ્યકતા છે. અધ્યાત્મ જ્ઞાન વિનાનું જીવન સ્વરા
 આત્મિક ગુણોને પ્રગટાવી શકતું નથી. આત્મજ્ઞાન સાથે જે શુદ્ધ
 ક્રિયા કરવામાં આવે છે. તેજ સ્વચ્છર ઇચ્છિત મુલને અર્પનાર છે.
 તેઓશ્રીએ અભિનંદન પ્રભુના ચૈત્યવંદનમાં કહ્યું છે કે “ પ્રભુ ગુણ
 વરવા ભક્તિ છે, સાધ્ય એજ મન ધરવું. ઘટાટોપશો ગુણવિના, ગુણ
 પ્રાપ્તિમાં મરવું ” હમારું સાધ્ય વિદુ પ્રભુના ગુણ વરવામાં યાને પ્રાપ્ત
 કરવામાંજ છે, અને તે માટેજ હમારું જીવન છે. વાકી ઘટાટોપ
 ગુણવિનાનો નકામો છે. વાણક્રિયાયોગે અંતરના ગુણોને
 પ્રદીપ્ત કરવા એજ મનુષ્ય જીવનમાં સારભૂત છે. આ ગ્રંથની અંદ-
 રના સ્તવનો, ચૈત્યવંદનો, સ્તુતિઓ વિચારણીય, મનન કરવા

પોમ્પ છે, દુર્ગુણોને ટાળી સદગુણોને આપવામાં સ્વસ્થ આ ગ્રંથ
 યોગ્ય ઉપયોગી છે. સમય પચાસ વર્ષ પછાત હોય છે. સત્પુરુષોની
 દયાવીમાં જે કિમત થાય છે. તેનાથી ઘણીજ અધિક પચાસ વર્ષ
 કિમત એકાદ છે અને જ્યારે મવિષ્યમાં તેમના રચના ગ્રંથો જોવાશે
 અને મવિષ્યની દુનિયાના મનુષ્યોને તેમણે કયા સ્થાને વેશી અપૂર્વ
 ભાવો પ્રકટાવી આત્મ ગુણો પ્રકટ કરાવનારા ગ્રંથો રચા છે. તે
 જ્યારે માલુમ પડશે ત્યારે ઉચ્ચકોટીના સત્પુરુષો તે વિવારી તેમના
 ભાવોને પ્રેમથી શીલો આત્મગુણો પ્રકટાવવા પ્રયત્નશીલ થશે. આ
 ગ્રંથમાં દ્રવ્યાનુયોગના વિષયથી અલંકૃત ચોવીસ મંથુના સ્તવનોની
 જે ચોવીશીઓ દાખલ કરવામાં આવી છે. જે અગાધ થી જૈનોદ્ય
 શુદ્ધિસાગર સમાજ તરફથી પ્રકટ કરવામાં આવી હતી તે જે ચોવી-
 શીઓ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવી છે જે તત્ત્વરૂચિ જીવોને ઘણી-
 જ ઉપયોગી અને વિચારણીય છે જે મનન કરવાથી સમજાશે. એકંદરે
 આ ગ્રંથ, સન્માર્ગે પ્રયાણ કરવામાં સાહાયક છે. અને અંદરના વિષ-
 યો કેવા સરઘ અને ભાવથી મરપૂર અને અધ્યાત્મ જ્ઞાનરસથી અલં-
 કૃત છે જે આ ગ્રંથના વાંચકોને સહેજે સમજી શકાશે. સજ્જનો
 હંસ ચંચુવત્ સાર પ્રાર્થન કરશે. દુર્જનો પપમાંથી પણ પૂરા શોધી
 કાઢી કાઠકટ્ટિ પારણ કરશે. સજ્જનરૂચિ પારણ કરી ગુણપ્રાપ્તિ
 થનવાનીજ દમારી દરેકને મલામળ છે.

છેલ્લે નિષેદનના અંતમાં વાચકો પ્રત્યે થયેલ મૂલની સમા-
 ર્પણ અને આ ગ્રંથના પ્રકટાવે જે મંથુઓ પાંચાની દર્શનાનો સદુ-

પયોગ કરી સદ્જ્ઞાનમાં સહાય આપી છે તેમનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનવામાં આવે છે. થોડાજ સમયમાં ગુરુમહારાજ શ્રી રચિત પૂજાસંગ્રહનો અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ વ્યવહાર અને નિશ્ચયનયથી વિખૂ- પિત અને અધ્યાત્મ જ્ઞાન રસમય વિધિપૂજા સંગ્રહનો ગ્રંથ વહાર પડશે. ૐ શ્રી ગુરુશાંતિ.

પવિત્ર પર્યુસણપર્વ
શ્રાવણ કૃષ્ણપક્ષ
પક્ષાદશી અઠાદ્ધર
સંવત ૧૯૭૮

}

લિ. સદ્ગુરુ ચરણોપાસક અને
શ્રી સંઘનો સેવક
આતમારામ સ્વેચ્છાચંદ

કાપડીઆ, સાળંદ

ધન્યવાદ.

નિવેદનમાં જણાવ્યા મુજબ આ ઉપયોગી ગ્રંથના પ્રકટાર્થે ગુરુ-
મહારાજશ્રી શાસ્ત્રવિશારદ ઝેનાચાર્ય યોગનિષ્ઠ બુદ્ધિસાગરજી સૂરીશ્વ-
રજી જ્યારે સંવત ૧૯૭૭ નું ચતુર્માસ શ્રી સાળંદમાં ચીરાજના હતા
ત્યારે નીચે જણાવેલ વંધુઓ તરફથી દ્રવ્ય સહાય મળી હતી જે માટે
આપનાર અપાવનાર અને અપાવનાની અનુમોદના કરનાર સર્વેની
ધન્યવાદ પૂર્વક નોંધ લેવામાં આવે છે સદ્જ્ઞાનના પ્રકટાર્થે સ્વર્ચલ
દ્રવ્ય સર્વે કરતાં અતિ ઉત્તમ અને પ્રશંસનીય છે અને તેનું ફલ અન-
હદ છે તે દાનવીરો આપે છે. ભવિષ્યમાં આવા અનેક ગ્રંથો પ્રકટ કર-
વામાં સહાયક બનો એમ અંતઃકરણની ડેહી લાગગો સાથે વિરમું છું.

૧૦૦) મેતા. રાયચંદભાઈ રવચંદભાઈ પોતાના સદ્ગત પુત્ર ત્રિભુ-
વનના સ્મરણાર્થે. સાળંદ.

૫૦) શા. મગનલાલ નથુભાઈના સ્મરણાર્થે હા. રાયચંદભાઈ
રવચંદભાઈ. સાળંદ.

૫૦) એક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી. સાળંદ.

૨૫૥ ચત્રમાળ દેવજી. ગામ સીવાંણદી.

૫૦) મેતા. મફુલભાઈ સાંકલચંદના પત્ની વાલીષ આપ્યા.

સાળંદ —

- ૫૦) શેઠ. હગનલાલ મીનાભાઈ.
૨૫) મેહતા. અમરતલાલ સાંકલચંદ.

સાળંદ.
સાળંદ.

૩૫૦-૮-૦

ઊપર પ્રમાણે જે જે ભાઈઓ આ મદદ અપાવવા સહાય આપી
છે તે સર્વેનો અંતઃકરણથી આભાર માનવમાં આવે છે.

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાનપ્રસારક મંડલ,

देववन्दन स्तुतिस्तवन संग्रहनुं

अशुद्धि शुद्धि पत्रक,

पृष्ठ.	लौटी.	अशुद्धि.	शुद्धि.
२४	६	तीर्थकर.	तीर्थकर.
२९	१०	दृढावा.	दृढावो.
४४	१०	आविर्भाव-	आविर्भावे.
५७	१५	तेपना.	नेमिना
७७	३	जीने-	जिने
७९	१५	भदर्थी-	भेदर्थी.
८१	४	हरखो,	हरख्यो
८१	६	परखो.	परख्यो.
१०४	६	शुद्धि.	शुद्धि
१०६	६	माहना-	मोहना.
११५	१३	प्रदग-	प्रदेग.
१४५	१२	प्राप्ति-	चात्ति.

विषयानुक्रमणिका.

विषय	पृष्ठ	विषय.	पृष्ठ.
चतुर्मासी देववन्दन	१	महावीर स्तोत्रम् श्रीजुं	५४
सिद्धाचल स्तवन	३८	महावीर स्तुति योयो ४	५४
अष्टापद स्तवन	४०	वीरमधुनी स्तुतिभो	५५
आयुजिन चैत्य स्तवन	४२	चैत्री पुनमनी स्तुति	५८
सम्मेतशिवर स्तवन	४३	सिद्धाचलनी स्तुतिभो	५८
गिरनार नेमिजिन स्तवन	४४	आंबीजतपनी स्तुति	५९
सर्व साधारण तीर्थ स्तवन	४६	श्रीसीमेश्वर जिन स्तुति	५९
शाश्वता अशाश्वताजिन		श्रीमहावीर मधुनी स्तुति	५९
चैत्यवन्दन	४८	बीजनुं स्तवन	६०
श्रीमहावीर जिन चैत्य		पांचपनुं स्तवन	६३
वन्दन	५१	अष्टमीनुं स्तवन	६४
श्रीमहावीर जिन चैत्य		प्रकादशीनुं स्तवन	६५
वन्दन बीजुं	५१	नवराद ओळी स्तवन	६६
श्रीमहावीर जिन चैत्य		तारंग तीर्थ अजितजिन	
वन्दन श्रीजुं	५२	स्तवन	६७
श्रीसिद्धाचल चैत्यवन्दन	५३	पानसर महावीरमधु स्तवन	६९
महावीर स्तोत्रम्	५३	पंचासरा पार्श्वनाथ स्तवन	७०
महावीर स्तोत्रम् बीजुं	५४		

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
चारुप पार्श्वनाथ स्तवन	७१	नवपद ओळीनुं स्तवन	७३
झघडिआ आदिनाथ स्तवन	७२	वर्धमान आंबीलतप स्तवन	७४

जिनेश्वर स्तवन चतुर्विंशतिका.

आदिनाथ स्तवन	७६	अनंतनाथ स्तवन	८८
अजितनाथ स्तवन	७७	धर्मनाथ स्तवन	९०
संभवनाथ स्तवन	७८	शान्तिनाथ स्तवन	९१
अभिनंदन स्तवन	७८	कुंधुनाथ स्तवन	९२
सुमतिनाथ स्तवन	७९	अरनाथ स्तवन	९३
पद्मप्रभ स्तवन	८०	मल्लिनाथ स्तवन	९५
सुपार्श्वनाथ स्तवन	८०	मुनिमुव्रत स्वामी स्तवन	९६
चंद्रप्रभ स्तवन	८१	नमिनाथ स्तवन	९८
सुविधिनाथ स्तवन	८२	नेमिनाथ स्तवन	९९
शीतलनाथ स्तवन	८३	पार्श्वनाथ स्तवन	१०३
श्रयांमनाथ स्तवन	८४	पद्मावीस्वामी स्तवन	१०४
वासुपृज्य स्वामि स्तवन	८६	कलश	१०६
विमलनाथ स्तवन	८७		

जिनेश्वर स्तवन चतुर्विंशतिका.

कृष्णभदेव स्तवन	१०७	संभवनाथ स्तवन	१११
अजितनाथ स्तवन	१०९	अभिनंदन स्तवन	११३

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
सुमतिनाथ स्तवन	११५	कुण्डुनाथ स्तवन	१३६
पद्मप्रभ स्तवन	११७	अरनाथ स्तान	१३८
सुपार्श्वनाथ स्तवन	११९	मल्लिनाथ स्तान	१३९
चंद्रमधु स्तवन	१२१	सुनिमुव्रत स्वामी स्तवन	१४०
सुविधिनाथ स्तवन	१२३	नमिनाथ स्तवन	१४२
शीतलनाथ स्तवन	१२४	नेमिनाथ स्तवन	१४४
श्रेयांसनाथ स्तवन	१२६	पार्श्वनाथ स्तवन	१४५
वासुपूज्यस्वामी स्तान	१२७	महावीरस्वामी स्तान	१४६
विमलनाथ स्तवन	१२९	कलश	१४७
अनंतनाथ स्तवन	१३१	महावीर स्तवन	१४९
धर्मनाथ स्तवन	१३३	श्रीमुखसागर गुरु स्तान	१
शान्तिनाथ स्तवन	१३५		

श्री अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडल तरफथ

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिजी ग्रन्थमालामां

प्रगट थयेला ग्रन्थो.

ग्रंथांक	पृष्ठ	किंम
१ क. भजन संग्रह भाग १ लो.	२००	०-८-
* १ अध्यात्म व्याख्यानमाला.	२०६	०-४-०
* २ भजनसंग्रह भाग २ जो.	३३६	०-८-०
* ३ भजनसंग्रह भाग ३ जो.	२१५	०-८-०
* ४ समाधि शतकम्	३४०	०-८-०
* ५ अनुभव पञ्चिशी,	२४८	०-८-०
६ आत्मप्रदीप.	३१५	०-८-०
* ७ भजनसंग्रह भाग ४ थो.	३०४	०-८-०
८ परमात्मदर्शन.	४३२	०-१२-०
* ९ परमात्मज्योति.	५००	०-१२-०
* १० तत्त्वविदु.	२३०	०-४-०
* ११ गुणानुराग. [आवृत्ति बीजी]	२४	०-१-०

* ૧૨-૧૩. ભજનસંગ્રહ માળ ૫ થો

તથા જ્ઞાનદીપિકા.

૧૯૦

૦-૬-૦

* ૧૪ તીર્થયાત્રાનું વિમાન [આ. બીજી]

૬૪

૦-૨-૦

* ૧૫ અધ્યાત્મ ભજનસંગ્રહ

૧૯૦

૦-૬-૦

* ૧૬ ગુરુબોધ.

૧૭૨

૦-૪-૦

* ૧૭ તત્ત્વજ્ઞાનદીપિકા

૧૨૪

૦-૬-૦

૧૮ ગદ્યસંગ્રહ મા. ૧

૧૧૨

૦-૩-૦

* ૧૯-૨૦ શ્રાવકધર્મસ્વરૂપ ભાગ ૧-૨

[આટ્તિ ગ્રીજી]

૪૦-૪૦-૧-૦

* ૨૧ ભજન પદ સંગ્રહ ભાગ ૬ છો.

૨૦૮

૦-૧૨-૦

૨૪ વચનામૃત.

૩૦૮

૦-૧૪-૦

૨૩ યોગદીપિક.

૨૬૮

૦-૧૪-૦

૨૪ જૈન ઐતિહાસિક રાસંખ્યા.

૪૦૮

૧-૦-૦

* ૨૫ આનન્દધન પદસંગ્રહ માંત્રાર્થ સંહિત.

૮૦૮

૨-૦-૦

* ૨૬ અધ્યાત્મ શાન્તિ [આટ્તિ બીજી]

૧૩૨

૦-૩-૦

* ૨૭ કાવ્યસંગ્રહ ભાગ ૭ થો.

૧૫૬

૦-૮-૦

* ૨૮ જૈનધર્મની શ્રાવીન અને અર્વાચીન

સ્થિતિ.

૯૬

૦-૨-૦

* ૨૯ કુમારપાલ ચરિત્ર (દિંદી)

૨૮૭

૦-૬-૦

३० थी ३४ सुखसागर गुरुगीता.	३००	०-४-४
३५ षड्द्रव्य विचार.	२४०	०-४-६
* ३६ विजापुर वृत्तांत.	९०	०-४-६
३७ साबरमती काव्य.	१९६	०-६-६
३८ प्रतिज्ञा पालन.	११०	०-५-६
३९-४०-४१ जैनगच्छमत प्रबंध संघप्रगति जैनगीता.		१-०-०
४२ जैन धातुप्रतिमा लेख संग्रह		१-०-०-०
४३ मित्रमैत्री.		०-८-०
४४ शिष्योपनिषद्.		०-२-०
४५ जैनोपनिषद्.	४८	०-२-०
४६-४७ धार्मिक गद्यसंग्रह तथा सदुपदेश भाग १ लो.	९७६	३-०-०
४८ भजन संग्रह भा. ८	९७६	३-०-०
४९ श्रीमद् देवचंद्र भा. १	१०२८	२-०-०
५० कर्म योग.	१०१२	३-०-०
५१ आत्मतत्त्व दर्शन	११२	०-१०-०
५२ भारत सहकार शिक्षण काव्यं	१६८	०-१०-०

૫૩	શ્રીમદ્ દેવચંદ્ર મા.	૨	૧૨૦૦	૩-૮-૦
૫૪	ગહુલી સંગ્રહ મા.	૨	૧૩૦	૦-૪-૦
૫૫	કર્મપ્રકૃતિટીકામાષાંતર		૮૦૦	૩-૦-૦
૫૬	ગુરુગીત ગુરુલીસંગ્રહ		૧૨૦	૦-૧૨-૦
૫૭-૫૮	આગમસાર અને અધ્યાત્મ ગીતા	૪૭૦		૦-૬-૦
૫૯	દેવચંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહ.	૧૭૫		૦-૪-૦
* આ નીશાનીવાળા ગ્રંથો સીલકપાં નથી.				

ઉપરનાં પુસ્તકો મલ્લવાનુ ઠેકાણું.

વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ.

(ગુજરાત) પાદરા.

દેવવંદન સ્તવન સ્તુતિ સંગ્રહ.

ચતુર્માસી દેવવંદન વિધિ.

સ્થાપનાચાર્યાદિ આગળ હરિયાવહિયાદિ કરી, કાઠસગ્ગ કરી ઉપર લોગસ્ત્ર કહીને પ્રથમ મંગલ-નિમિત્ત ચૈત્યવંદન કહેવું. પછી નમુશ્યુણં પછી જય વીઅરાય આભવમખંડા સુધી કહી સ્વમાસમણ દેહ ઋપભદેવનું ચૈત્યવંદન કહેવું પછી નમુશ્યુણં કહી ચારે થોયે દેવ વાંદવા. પછી નમુશ્યુણં કહી જય-વીઅરાય અર્ધા કહી સ્વમાસમણ દેહ અજિતાદિ દેવનાં ચૈત્યવંદનો તથા થોયો કહેવી. શ્રી શાંતિનાથનું ચૈત્યવંદન કરી ચારે થોયે દેવ વાંદી સ્તવન કહેવું. ઘાકીના તીર્થકરને એક ચૈત્યવંદન અને એક સ્તુતિથી વાંદવા. શ્રી નેમિનાથ શ્રી, પાર્શ્વ નાથ અને શ્રી મહાવીર પ્રભુને ચાર થોયો સ્તવનથી વાંદવા. મહાવીરપ્રભુનું સ્તવન કહી પછી જયવીઅ-રાય આજ્ઞા કહેવા પછી શ્રી શાશ્વતા અશાશ્વતા

(२)

प्रभुनुं चैत्यवंदन करवुं अने नमुथ्युणं अरिहंत
चेइआणं आदिकथी चारे थेयो साथे कहेवी. पछी
काउसग्गमां एक जणे काउसग्ग पारी मोटी शांति
कहेवी. पछी काउसग्ग पारी लोगस्स कही तेर नव-
कार गणवा. सिद्धाचलनां तेर खमासमणां देवां
पठीथी सिद्धाचल, गिरनार, आबु, अष्टापद अने
सम्मेत शिखरनां स्तवन कही अविधि आशातना-
नो मिच्छामि दुक्कडं देवो. विधि समाप्त.

अथ चौमासी देववंदन प्रारंभ.

चैत्यवंदन.

पानसरा महावीर जिन, वंदुपूजुं भावे;

चौमासी चोवीश जिन, वंदु गुणगणदावे. १

ऋषजादिक चावीश देव, वंदीए हितकारी;

आतमशुद्धि संपजे, मुक्ति मळे सुखकारी. २

अतीत अनागत कालना ए, वंदो सर्व जिनेश;

बुद्धिसागर संप्रति, जिनवर भाव विशेष. ३

एम चैत्यवंदन करी नमुथ्युणं कही आज्ञवम-

खंभा सुधी जयवीअराय.कहेवा. पठीशी श्री आदि-
नाथनुं चैत्यवंदन करवुं. पठी श्री पद्मविजयजी
वगेरेनी चोमासी देववंदननी विधि प्रमाणे देववंदन
विधि जाणवी.

चातुर्मासी देववंदन.

ऋपजदेव चैत्यवंदन.

आदिनाथ अरिहंत जिन; ऋपजदेव जयकारी.
संघ चतुर्विध तीर्थने, स्थाप्युं जग सुख कारी. १
परमेश्वर परमात्मा, तनुयोगे साकार;
अष्ट कर्म दूरे कर्यो, निराकार निर्धार. २
साकारी अरिहंतजी ए, निराकारथी सिद्ध;
बुद्धिसागर ध्यावतां, प्रगटे आत्म ऋद्धि. ३

ऋपज जिन स्तवन.

(कानुडो न जाणे मोरी प्रीति ए राग.)

प्रभुजी ऋपजजिनेश्वरदेव, हृदयमां व्हाला लाग्यारे. प्रभु
आविर्जावे दिल प्रगटो, कर्म आवरणो विघटो.
प्रभुजी लाग्युं तुजथी तान, आत्मिकजावे जाग्यारे. प्रभु. १

મોહનો પરુદો દૂરે, આતાં શુદ્ધાતમ સંકૂરે
 પઠી રહે ન કિંચિત્ત્વેદ, કર્મ સહુ જાવે જાગ્યારે. પ્રમુ. ૨
 કાચી વે ઘડીમાં મઢવું, જ્યોતિમાં જ્યોતે જઢવું.
 એવું અનુજવ નિશ્ચયજ્ઞાન, જીત નગારાં વાગ્યારે. પ્રમુ. ૩
 શુદ્ધોપયોગે સંગી, અંતરવાતો રંગી.
 બુદ્ધિસાગર પ્રમુ હજૂર, મલ્યા નહિ માગે માગ્યારે પ્રમુ. ૪

સ્તુતિ.

ઋષભજિનેશ્વર સમનિજ આતમ, સત્તાએ ઠે ધ્યાવવો
 તિરોજાવને દૂર કરીને, વ્યક્તિજાવે લાવવો.
 આતમને પરમાતમ કરવા, અસંખ્ય યોગો જિન્ન ઠે.
 સમ ઉપયોગે સર્વે મઢતાં, સાપેક્ષાથી અજિન્ન ઠે. ૧
 જિન્ન જિન્ન મત દર્શન પંથો, નિરપેક્ષે મિથ્યા સદા
 સાતનયોની સાપેક્ષાએ, જાણે સમ્યક્ત્વ જ તદા
 જૈન ધર્મમાં સર્વે ધર્મોં, સાપેક્ષે સમાય ઠે.
 જૈનધર્મ સેવે સહુધર્મોં સેવ્યા દેવો ગાય ઠે. ૨
 જિનવાણી જાણંતાં જાણ્યું સર્વે એ નિશ્ચય સ્વરો.
 જગ જાણ્યું સહુ આતમ જાણે એવા નિશ્ચયને ધરો.

આતમશુદ્ધિ માટે સર્વે વાહ્યાંતર ઉપાય ઠે.
 જેને જેથી શુદ્ધિ થાતી તેને તેજ સુહાય ઠે. ૩
 વહિરાતમને અંતરઆતમ કરવો આતમ જ્ઞાનથી.
 અંતરઆતમને પરમાતમ કરવો ધ્યાનના તાનથી.
 અંતરઆતમતે પરમાતમ જાણી પ્રજુને સેવતા.
 તેવા જૈનો જિનતા પામે સ્દેહિયં કરંતા દેવતા. ૪

॥ શ્રી અજિતનાથ ચૈત્યવંદન ॥

અજિત અજિત પદ આપતા જીવ્યજીવને જેહ.
 પુરુષાર્થને જાણતા હેતુ મુખ્ય ઠે તેહ. ૧
 જડપરિણામીયત્નથી જમસાથે ઠે વન્ધ
 શુદ્ધાત્મિક પરિણામના પુરુષાર્થે નહિ વન્ધ. ૨
 પુરુષાર્થ શિરોમણી એ સહજયોગ શિરદાર.
 શુદ્ધાતમ ઉપયોગ ઠે અજિત થવા નિર્ધાર. ૩

અજિત જિન સ્તુતિ.

અજિતજિનેન્દ્રે અજિત થવાને સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રકાશ્યુંજી.
 સાપેક્ષાએ જીવ્યલોકના મનમાં પ્રેમે વાસ્યુંજી.
 આત્મજ્ઞાન સમ જ્ઞાન નહીંકો ક્ષણમાં થાવે મુક્તિજી.
 આતમજ્ઞાની નિર્લોપીથે કર્મ કરે સહુ યુક્તિથી. ૧

સંજવનાથ ચૈત્યવંદન.

સંજવજિનને સેવતાં સંજવતી નિજ ક્રંદિ. ૧
દ્વાયિક નવ લબ્ધિ મળે થતો આત્મની શુદ્ધિ. ૧
ઘાતી કર્મના નાશથી અર્હન્ પદવી પામ્યા.
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિને તુજ ધ્યાનારા વામ્યા. ૨
આતમા તે પરમાતમા એ વ્યક્તિજાવે કરવા.
સંજવજિન ઉપયોગથી દ્વાણ દ્વાણ દિલમાં સ્મરવા. ૩

સંજવજિન સ્તુતિ.

આત્મ સ્વજાવે સંજવવું તે સંજવ જિનની સેવાજી.
ગુણપર્યાયો આવિર્જાવે થાતાં પોતે દેવાજી.
અજેદજાવે સંજવ કરતા જ્ઞાનાનંદ સ્વજાવેજી.
નિજઆતમ સંજવરૂપી ઠે વ્યક્ત કરે જવી જાવેજી. ૧

અન્નિનંદન ચૈત્યવંદન.

વાહ્યાંતર અતિશય ગુણી અન્નિનંદન જિનરાજ.
પ્રભુ ગુણ ગણને પામવા અંતરમાં બંધુ દાજ.
ગુણ વરવા જ્ઞાતિ ઠે સાધ્ય એજ મન ધરવું.
શો ગુણવિના ગુણ પ્રાપ્તિમાં મરવું.

प्रभुगुण पोतामां छताए आविर्भावने काजे.
अभिनंदनने वंदतां प्रकट गुणो थे छाजे.

श्री अजिनंदन स्तुति.

आत्मानंद प्रगट करी अजिनंदे जेह,
अभिनंदन ठे आतमा गुणपर्याय गेह;
आतम अजिनंदन थतो अभिनंदन प्याइ,
ध्यान समाधि एकता लीनता पद पाइ. १

सुमतिनाथ चैत्यवंदन.

सुमतिनाथ पंचम प्रभु सुमतिना दातार,
सर्व विश्वनायक विभु अरिहंत अवतार. १
सात्विक गुणनी शक्तिथी बाह्य प्रभुता धारी,
चिदानंद प्रभुता जली आंतर नित्य ठे प्यारी. २
तुजमां मनने धारीने ए निःसंगी थानार,
कर्म करे पण नहीं करे तुज भक्तो नरनार. ३

सुमतिनाथ स्तुति:

सन्मति धारे दुर्मति, त्यागी जे नरनारी,
सुमति प्रभु भक्तो खरा, नीतिरीतिधारी;

सुमति ग्रही शुद्ध जावथी, आत्मभावे रमंता,
निश्चयनय सुमति प्रभु, आपोआप नमंता. १

पद्मप्रभु चैत्यवंदन.

नवधाभक्तिथी खरी, पद्मप्रभुनी सेवा,
सेवामां मेवा रह्या, आप वने जिनदेवा. १
नवधाभक्तिमां प्रभु, प्रगटपणे परखाता,
आठ कर्म पडदा हठे स्वयं प्रभु समजाता. २
पद्मप्रभुने ध्यावतां ए पूर्ण समाधि थाय,
हृदय पद्ममां प्रकटता आत्म प्रभुजी जणाय. ३

पद्मप्रभु स्तुति.

पद्मप्रभुने देखतां देखवानुं न वाकी,
पद्मप्रभुने ध्यावतां वने आतम साखी;
पद्मप्रभुसय थइ जतां, कोइ कर्म न लागे,
देह ठतां मुक्ति मळे, जीत संको वागे. १

सुपार्श्वनाथ चैत्यवंदन.

सुपार्श्वनाथ ठे सातमा, तीर्थकर जिनराजा,
पाते प्रभु सुपार्श्व तो, आतम जगनो राजा. १

आतममां प्रभु पास ठे बाहिर मूर्खा शोधे,

अंतरमां प्रभु ध्यानथी ज्ञानी भक्तो बोधे.

द्रव्यभावथी वंदीए ए ध्याइजे प्रभु पास,

एकवार पाम्या पठी टळे नहीं विश्वास.

सुपार्श्वनाथ स्तुति.

शुरू प्रेम ने ज्ञानथी, सुपार्श्वने ध्यावो,

जडमां सुख क्यारे नहीं, एवो निश्चय लावो;

प्रभु पासे नहीं आंतरुं, एवुं जेने चासे,

जैन मटी जिन ते बनी, पूर्णानंदे विखासे.

चंद्रप्रभु चैत्यवंदन.

अनंत चंद्रनी ज्योतिथी, अनंत ज्ञाननी ज्योत,

चंद्र प्रभु प्रणमुं स्तवुं, करता जग उद्योत.

असंख्य चंद्रो जानुओ, इन्द्रो जेने ध्याय,

परब्रह्म चंद्र प्रभु, जगमां सत्य सुहाय.

शुरू प्रेमथी वंदतां ए असंख्य चंद्रनो नाथ,

बुद्धिसागर आतमा, टाळे पुद्गल साथ.

(१०)

चंद्रप्रभुनी स्तुति.

चंद्रप्रभु विभु उपदिशे, जैन धर्म ते साचो,
नय सापेक्षाए खरो तेमां जव्यो राचो;
आत्मज्ञानने ध्यानथी करो आत्मनो शुद्धि,
शुद्धात्म चंद्रप्रभु थातां आनंद ऋद्धि.

श्री सुविधिनाथ चैत्यवंदन.

सुविधिनाथ सुविधि दिये आत्मशुद्धिना हेत,
श्रावक साधु धर्म वे नेना सहु मंकेन.
द्रव्यभाव व्यवहार ने निश्चय सुविधि वेश,
जैन धर्मनी जाणतां कर्मां रहे न क्लेश.
शुद्धात्म परिणाममां ए. सर्व सुविधि समाय,
आत्म सुविधिनाथ ये. चिदानंदमय थाय.

श्री सुविधि स्तुति.

आत्मिक शुद्धिनी सुविधि. द्रव्यभावयो साची,
बाह्यंतर क्रिया नर्ती. स्वाधिकां गची;
कर्मां चिदानंद परिणति. एज सुविधि मोहे,
जय जगन्ना लोकनां मन सुविधि मांहे.

(૧૧)
શીતલનાથ ચૈત્યવંદન.

આત્મિક ધર્મની શુદ્ધતા કરીને શીતલનાથ,
સર્વ લોક શીતલ કરો સાચા શિવપુર સાથ. ૧
ધર્મ સુવિધિ આદરી શીતલ થયા જિનંદ,
સમતાથી શીતલ પ્રભુ આતમ સ્વયં મહેન્દ્ર. ૨
સમતા શીતલતાથકી એ શીતલ પ્રભુ થવાય,
બુદ્ધિસાગર આતમા પૂર્ણાનંદ સુહાય. ૩

શીતલપ્રભુ સ્તુતિ.

શીતલ પ્રભુ શીતલ કરે જજે શીતલજાવે,
શમ શીતલતા ધારતાં સહુ સંતાપ જાવે;
રાગદ્વેષ નિવારીને આપ શીતલ થાવો,
આતમને શીતલ કરો સત્ય નિશ્ચય લાવો. ૧

શ્રેયાંસનાથ ચૈત્યવંદન.

સર્વ જાવ શ્રેયો વર્યા, શ્રી શ્રેયાંસ જિનંદ,
આત્મશીતલતા ધારીને, ટાઢ્યા મોહના પંદ. ૧
ઉપશમ ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિક જાવે જેહ,
સત્ય શ્રેયને પામતો સ્વયં શ્રેયાંસ જ તેહ.

શ્રી શ્રેયાંસ પ્રમુસમો એ, નિજ આતમને કરવા,
વંદો ધ્યાવો જીવિજના, ધરો ન જડની પરવા.

શ્રી શ્રેયાંસ સ્તુતિ.

દ્રવ્ય જાવથી શ્રેયને, નિજ આત્મનું જાણો,
જાણી આચારે મૂકશો, પુરુષાર્થને આણો;
આત્મજ્ઞાન ને સત્ક્રિયા, વરુ શ્રેયને સાધો,
શ્રેયાંસ પ્રમુની પેઠ સહુ, પૂર્ણ શ્રેયેજ વાધો.

શ્રી વાસુપૂજ્ય ચૈત્યવંદન.

ક્ષાયિક લલિધ શ્રેયથી વાસુપૂજ્ય જિનદેવ,
થયા હૃદયમાં જાણીને કરો પ્રમુની સેવ.
ચિદાનંદ વસુતાવર્યા વિશ્વપૂજ્ય જિનરાજ,
વાસુપૂજ્ય નિજ આતમા કરશો સાધી કાજ.
પ્રમુમય થૈ પ્રમુ સેવતાં એ સ્વયં પ્રમુ જિન થાય,
અનંત કેવલજ્ઞાનની ઝ્યોતિ ઝ્યોત મુદ્દાય.

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્તુતિ.

આતમ વાસુ પૂજ્ય તે કરો આવિર્તાવે,
નિશ્ચય નય દૃષ્ટિ વળે વ્રહ્મ નાવના દાવે;

વાસુ પૂજ્યના ધ્યાનથી વાસુ પૂજ્યજી થાવો,
ધ્યાન સમાધિ એકતા લીનતાથી સુદાવો. ૧

વિમલનાથ ચૈત્યવંદન.

આત્મિક સિદ્ધિ આઠ જે આઠ વસુના ભોગી,
આત્મ વસુ પ્રગટાવીને નિર્મલ થયા અયોગી. ૧
કરી વિમલ નિજ આત્મા થયા વિમલ જિનરાજ;
પ્રભુ પેઠે નિજ વિમલતા કરવી એ ઠે ફાજ. ૨
આત્મ વિમલતા જે કરે એ સ્વયં વિમલ તે થાય;
વિમલ પ્રભુ આલંબને વિમલપણું પ્રગટાય. ૩

વિમલ સ્તુતિ.

આર્તરોદ્રને વારીને મન નિર્મલ કરવું,
પણી પ્રભુની પૂજના એહ ધ્યાન ઠે ધરવું;
વિમલ પ્રભુ જગ ઉપદિશે સદુ નિર્મલ થાવો,
વિમલ થવું નિજ દાથમાં શાને વાર લગાવો.

અનંતનાથ ચૈત્યવંદન.

વિમલાત્મા કરીને પ્રભુ થયા અનંત જિનેશ,
અનંત ઝ્યોતિર્મય વિભુ નહીં ગગને ઢેપ. ૧

अनंत जीवन ज्ञानमय आनंद सहज स्वभावे;
 द्रव्य क्षेत्रने कालथी भावथी सत्य सुहावे. २
 अनंत रत्नत्रयी वर्या ए अनंत जिनवर देव;
 बुद्धिसागर जावथी करवी जक्ति सेव. ३

अनंतनाथ स्तुति.

अनंत आतम द्रव्यथी, क्षेत्र कालनेजावे,
 जाणे अंत न थाय ठे आठ कर्म अजावे;
 द्रव्य क्षेत्रकाल जावथी अंत कर्मनो आवे,
 अनंतनाथ जणावता ब्रह्म अंत न थावे. १

धर्मनाथ चैत्यवंदन.

पन्नरमा श्री धर्मनाथ वंदु हर्षोल्लासे;
 अनंत आतम भाखियो केवलज्ञान प्रकाशे. १
 आत्म धर्म ठे आत्ममां जरुमां जरुना धर्मो;
 वस्तु स्वजावे धर्म ठे समजी टाळो कर्मो. २
 चिदानंद धर्मज खरो ए धर्म न ते जरुमांछे;
 आत्मावण जरु विषयमां मळे न आनंद क्यांये, ३

धर्मनाथ स्तुति.

धर्म प्रभु कहे आत्मनो धर्म गुण पर्यायो,
 समजे वंते सहजथी तेह धर्मी सुहायो;
 धर्मनाथ निज आत्मा करे आविर्जावे;
 अज्ञानी धर्म पन्थ सहु टळे आत्म स्वभावे. १

शांतिनाथ चैत्यवंदन.

दर्शन ज्ञान चारित्र्यी साची शांति थावे;
 शांतिनाथ शांतिवर्या रत्नत्रयी स्वभावे. १
 तिरोभाव निज शांतिनो आविर्जाव जे थाय;
 शुद्धात्म शांति प्रभु स्वयं मुक्तिपद पाय. २
 घाह्य शांतिनो अंत ठे ए आत्म शांति अनंत;
 अनुजवे जे आत्ममां प्रभुपद पामे संत. ३

॥ शांतिनाथ स्तवन ॥

समक्ति द्वार गजारे पेसतांजी-ए राग.
 शांति जिनेश्वर परमेश्वर विभुजी,
 गातां ने ध्यातां हर्ष अपाररे;

शांतिनाथ स्तुति चार.

- शांति मळे नहीं लक्ष्मीथी नहीं राज्यना चोगे,
 शांति मळे नहीं कामथी बाह्य सत्ता प्रयोगे;
 शांति न राग द्वेषथी सहु विषयने वामे;
 शांति जिनेश्वर जाखता शांति आत्म ठामे. १
- शांति न क्रोधने मानथी तेम मायाने लोभे;
 शांति न शास्त्राभ्यासथी जरुमां मन थोजे,
 शांति न बाह्य पदार्थथी हुं ने मारुं माने;
 सर्व जिनेश्वर जाखता शांति आत्म स्थाने. २
- संकल्योने विकल्पथी मन शांत न थावे,
 व्यज्ञानने मोह भावथी कोइ शांति न पावे;
 नामरूप निर्मोहथी जिनवाणी जणावे,
 शांति आत्ममां खरी अनुभवथी आवे. ३
- मनने मारतां आत्ममां सत्य शांति स्वभावे,
 मन संसारने मुक्ति छे समजे शिव थावे;
 आत्ममां मन ठारतां निजपास छे शांति;
 शासन देदी सहायथी रहे नहि कोइ व्रान्ति. ४

कुंथुनाथ चैत्यवन्दन.

शुद्ध स्वभावे शांतिने, पाम्या कुंथु जिनंद,
 कुंथुनाथ निज आतमा, समजे नहि मतिमन्द. १
 मननी गति कुंठित यतां, वैकुंठ मुक्ति पासे;
 क्रोधादिक दूरे करी, वर्ते हर्षोद्धासे.
 बाहिर दृष्टि त्यागथी, आतम दृष्टि योगे;
 कुंथुनाथ ध्यावो सदा, निजना निज उपयोगे. ३

कुंथुनाथनी स्तुति.

कुंथुनाथमय थै ने जव्यो, कुंथुनाथ आराधोजी,
 आतमरूपे थैने आतम, सिद्धि पदने साधोजी;
 आसक्तिवण कर्मों करतां, आतम नहीं बंधायजी,
 करे क्रिया पण अक्रिय पोते, उपयोगे प्रभु थायजी.

अरनाथ चैत्यवन्दन.

राग द्वेषारिहणी, थया अरिहंत जेह;
 अर जिनेश्वर वंदतां, कर्म रहे नहीं रेह. १
 आतमना उपयोगथी, रागद्वेष न होय;
 सर्व कार्य करतां थकां, कर्म बंध नहीं जोय. २

आत्म ज्ञान प्रकाशथी ए, मिथ्या तम पलटाय;
बुद्धिसागर आत्ममां, सहु शक्ति प्रगटाय. ३

अरनाथ स्तुति.

कर्म करोःपण कर्मथी, रहो निर्लेप जव्यो,
जिन थातां परमार्थनां, थातां कर्तव्यो;
जैन दशामां कर्मने, करो स्वाधिकारे,
अर जिनवर एम भाखता शक्ति प्रगटे छे त्यारे, १

मह्विनाथ चैत्यवंदन.

मह्व वनी जवरणविपे, जीत्या रागने द्वेष;
मह्वि प्रभु तेथी थया, टाळ्या सर्वे बलेश. १
रागद्वेष न जेहने, परमात्म ते जाण,
देह छतां वैदेही ते, केवली ठे भगवान्. २
मह्विनाथ प्रभु ध्याइने ए, भाव मह्वता पामी;
कर्म करो प्रारब्धथी, वनी अंतर निष्कामी. ३

मह्विनाथ स्तुति.

मह्विनाथ घट जेहना, सर्व मह्वने जीते,
आत्म मह्व जे जाणतो, शुद्ध धर्म प्रतीते;

हारे न जगमां कोइअो, कोइ तेने न मारे,
मोह शत्रुने मारतो, तेने देव ठे व्हारे. १

मुनिसुव्रत चैत्यवंदन.

भाव मुनि सुव्रतपणुं, प्रगटावीने जेह;
मुनि सुव्रत प्रभु जिन थया, वंदु ते गुणगेह. १

क्षायिकज्जावे आत्ममां, क्षायिक लब्धि धारी;
मुनिसुव्रतने वंदतां, रहे न जडनी यारी. २

मुनिसुव्रतपणुं आत्ममां ए, जाणी पामो जव्य;
मुनिसुव्रत जिन उपदिशे, एवुं निज कर्तव्य. ३

मुनिसुव्रत स्तुति.

समकितने चारित्रश्री, मुनिसुव्रत थावे,
घातीकर्म विनाशतां, प्रभुता घट पावे;
राजयोग चारित्रमां, शुद्ध उपयोग समता,
मन वच कायनी गुतिथी, परमात्म रमणता. १

नमिनाथ चैत्यवंदन.

आत्ममां प्रणमी प्रभु, थया नमि जिनराज;
नमवुं उपशम क्षायिके, क्षयोपशमे सुखकाज. १

(૨૧)

નમ્યા ન જૈ તે જૈવ ભમ્યા, નમી લહ્યા ગુણવંદ;
નમિ પ્રભુએ ભાલિયું, સેવા છે સુખ કંદ. ૨
આતમમાં પ્રણમી રહી એ, સ્વયં નમિ ઘટ જોવે;
ધ્યાન સમાધિ યોગથી, આત્મશક્તિ નહિ જોવે. ૩

નમિનાથ સ્તુતિ.

નમિ જિનેશ્વર સેવા ભક્તિ, જગની સેવા ભક્તિજી,
નિજ આતમની સેવા ભક્તિ, એક સ્વરૂપે શક્તિજી;
નામ રૂપથી ભિન્ન નિજાતમ, ધારી પ્રભુ જે ધ્યાવેજી,
પ્રારવ્ધે છે કર્મનો ભોગી, તોપણ ભોગી ન થાવેજી. ૧

શ્રી નેમિનાથ ચૈત્યવંદન.

વાવોશમા શ્રી નેમિનાથ, ઘોર બ્રહ્મવ્રત ધારી,
શક્તિ અનંતી જેહની, ત્રણ ભુવન સુખકારી. ૧
इन्द्र चंद्र नागेन्द्रने, वासुदेवो सर्वे;
चक्रवर्तियो नेमिने, सेवे रही अगर्वे. ૨
કૃણાદિક ભક્તો ઘણા એ, જેની સેવા સારે;
એવા પરમેશ્વર વિભુ, સેવતાં સુખભારે, ૩

श्री नेमिनाथ स्तवन.

प्रथम जिनेश्वर प्रणमीए

जास-सुगंधीरे काय-ए राग.

नेमि जिनेश्वर वंदीए,

ध्याइजे सुखकार;

द्रव्य कर्मने जाव कर्म जेणे हएयां,

धर्म चक्री निर्धार. नेमि० १

चोत्रीश अतिशये शोभता,

चार गुणे गुणवंत;

बाणी गुण पांत्रीशना धारक जिनपति,

रुपाक्षी भदंत. नेमि० २

वीश स्थानकमांही एकनुं,

आनाथन करी वेश;

पूर्व नवे तीर्थकर नामने बांधियुं,

टाळ्या सर्वे क्लेश. नेमि० ३

चउ निक्षेपे व्यावतां,

सात नवे बर्गी ज्ञान;

(૨૩.)

નિંજ આતમ અરિહંતપણું જલ્દી વરે;
ટાઢી મોહનું તાન. નેમિ૦ ૪

તુજ અનુભવ જેણે કર્યો,
તે નહીં વાંધે કર્મ;
શાતા અશાતા ભોગવે તે સમભાવથી;
વેદે આતમ શર્મ. નેમિ૦ ૫

તિરોભાવ નિજ શક્તિનો,
આવિર્જાવ જે અંશ;
તે અંશે મુક્તિને મુક્તતા આત્મમાં,
વર્તે છે સાપેક્ષ. નેમિ૦ ૬

ધ્યાતા ધ્યેયને ધ્યાનના,
પરિણામે છે અજેદ;
બુદ્ધિસાગર એકતા પ્રભુની સાથમાં,
પામ્યો અનુત્તર એક. નેમિ૦ ૭

ધોયો.

દ્રવ્ય જાણથી નેમિ સમ્ભા, ચક્રિયા જૈનાં ધાવેજી,
જૈનધર્મ પ્રસંગે જગમાં, શુદ્ધ પરિણામના દાવેજી:

शुभते धर्म प्रशस्य कपायो, करतां पुण्यने बांधेजी,
 शुभ परिणामे वर्ततां, मुक्ति क्षणमां साधेजी. १
 शुभ परिणामी सम्यग् दृष्टि, शुद्ध जावने पामेजी,
 अशुभ कपायो प्रगट्या वारे, देहाध्यासने वामेजी;
 निर्तय निःसर्गा बलीयो थे, कार्य करे नहि हारेजी,
 तीर्थकर सर्वे उपदेशे, प्रभुपणुं घट धारेजी. २
 नाम रूपमां निर्मोही थे, प्रभुवक्तो शिव वरताजी,
 सर्वकार्य कर्ता अधिकारं, भयथी न राता परताजी;
 सर्ववर्तीने दर्द महिमद्, धर्म कर्म व्यवहारेजी,
 ज्ञान कर्मने दक्षि उपामन-यागने अंतर धारेजी. ३
 मुक्ति तदमां नमभादी थे, धर्म कर्म नदीं मृकेजी,
 जीवन्मुक्त बने होय पण, कर्तव्यो नदीं चूकेजी,
 देवपुत्रने कर्माने स्वापण, जेता जिन थे जानाजी,
 शासन देवी सेवा सार, धर्मता सेवा ब्रह्मताजी. ४

श्री केशवनाथ चैत्यवदन.

केशवनाथ नामे प्रभु, आत्म तातवी देवो;

जगद्वर आचर तातवी, अकट प्रकृतिज देवो. १

સેવા ભક્તિ વિના નહીં જ્ઞાતને,

કર્મયોગીપણું લોલ૦

સેવા ભક્તિથી દિલ શુદ્ધિકે,

નિશ્ચય એ મણું લોલ૦

આતમ૦ ૭

જત્તોને પ્રભુ ભાવે સેવતાં,

વ્યક્ત પ્રભુપણું લોલ૦

ચાતો યોગી આતમ દેવકે,

ક્ષણમાં જિનપણું લોલ૦

આતમ૦ ૮

પ્રભુજી તું વંદે છે સંઘને,

તે ઠે મોટકોરે લોલ૦

પ્રભુજી તેની આગળ હું તું,

સૌથી ઠોટકોરે લોલ૦

આતમ૦ ૯

પ્રભુજી જીવન્મુક્ત થતાં ત્હેં,

એમ ઉપદેશિયું લોલ૦

જો સંઘની સેવા ભક્તિમાં,

મન ને લોલ૦

આતમ૦ ૧૦

તે કૈના અંશથી,

લોલ૦

गुरुने धर्मनी संघनी रक्षा,
माटे ऊट मरोरे लोल.

आतम० १

जगमां जैनो वधवा हेतके,
सहु स्वार्पण करोरे लोल०

साधर्मिक देखीने स्वार्पण,
प्रीति घट धरोरे लोल०

आतम० ३

जिनने जैननी सेवा जक्तिमां,
भेद न एकतारे लोल०

प्रभुजी संघनी सेवा ते तुज,
सेवा विवेकतारे लोल०

आतम० ४

सेवा जक्तिमां छे अनेद के,
प्रभुने भक्तमांरे लोल.

प्रभुजी एवो मुज विश्वास छे,
व्याप्यो रक्तमांरे लोल०

आतम० ४

प्रभुनी गुरुनी संघनी सेवा,
भक्ति एक छेरे लोल०

जैनमां जिनपणुं निरवातुं के,
स्वार्पण टेक छेरे लोल०

आतम० ६

(२७)

सेवा भक्ति विना नहीं ज्ञानने,

कर्मयोगीपणुरे लोल०

सेवा भक्तियी दिल शुद्धिके,

निश्चय ए भणुरे खोल०

आत्म० ७

जकोने प्रभु भावे सेवातां,

व्यक्त प्रभुपणुरे लोल०

धातो योगी आत्म देवके,

क्षणमां जिनपणुरे लोल०

आत्म० ८

प्रभुजी तुं वंदे छे संघने,

ते ठे मोटकोरे खोल०

प्रभुजी तेनी आगळ हुं तुं,

सौधी ठोटकोरे खोल०

आत्म० ९

प्रभुजी जीवन्मुक्त थतां ह्वें,

एस उपदेशियुरे खोल०

प्रभुजी संघनी सेवा भक्तिमां,

मुजमन उद्धम्युरे लोल०

आत्म० १०

प्रभुजी सेवा भक्तिना श्रंशयी,

सिद्धपणुं धतुरे खोल०

प्रभुजी धर्म कर्म व्यवहारथी,
संघपणुं छतुरे लोल०

आतम० ११

केवल ज्ञानीने व्यवहारके,
करवानो खरोरे लोल०

तेथी तीर्थोन्नति ठे शीख ए,
नक्तो दिल धरोरे लोल०

आतम० १२

प्रभुजी तुजपर अणुसम प्रेमके,
जैनो उपरेरे लोल०

प्रभुजी धारे ते लहे मुक्तिके,
भवसागर तरेरे लोल०

आतम० १३

संघनी द्रव्यने भावथी उन्नति,
हेतु मुज सहुरे लोल०

स्वार्पण कीधुं एमां ताह्यरी,
भक्ति सहु लहुरे लोल०

आतम० १४

संघनी भक्तिमां नहि दोषनी,
दृष्टि नक्तनेरे लोल०

प्रभुजी बुद्धिसागर नक्तमां,
धन्य ठे रक्तनेरे लोल०

आतम० १५

पार्श्व प्रभु स्तुति.

पार्श्व प्रभु बोले जंग लोको,
मोह थतो मनमांथी रोको:
पाडो नहि दुःख पडतां पोको,
उद्यमथी पग ठोको.

जैन धर्म जगमां प्रसरावो
संघ भक्ति आचारे लावो
मानव भवनो लेशो ल्हावो
निश्चय एवो लावो
जैन धर्म शत्रुथ्यो ह्छावो
संघनी रक्षामां लय लावो
तन मन धनतो जोष धरावो,
निश्चय मुक्ति पावो.

जैनोमां जिनमां नहीं जेद
भक्तिमां नहीं धारो खेद
प्रभु थवान्नी एह उमेद
निमोह्नी थे वेद.

प्रभुजी धर्म कर्म व्यवहारथी,
संघपणुं छतुंरे लोल०

आतम० ११

केवल ज्ञानीने व्यवहारके,
करवानो खरोरे लोल०

तेथी तीर्थोन्नति ठे शीख ए,
नक्तो दिल धरोरे लोल०

आतम० ११

प्रभुजी तुजपर अणुसम प्रेमके,
जैनो उपरेरे लोल०

प्रभुजी धारे ते लहे मुक्तिके,
भवसागर तरेरे लोल०

आतम० ११

संघनी द्रव्यने भावथी उन्नति,
हेतु मुज सहुरे लोल०

स्वार्पण कीधुं एमां ताह्यरी,
भक्ति सहु लहुरे लोल०

आतम० ११

संघनी भक्तिमां नहि दोषनी,
दृष्टि नक्तनेरे लोल०

प्रभुजी बुद्धिसागर नक्तमां,
धन्य ठे नक्तनेरे लोल०

आतम० ११

पार्श्व प्रभु स्तुति.

पार्श्व प्रभु बोले जग लोको,
मोह घतां मनमांथी रोको:
पाडो नहि दुःख पडतां पोको,
उद्यमथी पग ठोको.

जैन धर्म जगमां प्रसगवो
संघ भक्ति आचारे लावो
मानव भवनां लेशो ल्हावो
निश्चय एवां लावो
जैन धर्म शत्रुयो दृष्टावो
संघनी रक्षामां लय लावो
तन मन धनतां तोय भगवो,
निश्चय मुनि पावो.

जैनांमा जिनमां नही तेंद
भनिमा नही धारो म्यंद
प्रभु श्रवानां मह उमेद
निमोहो धे वेद.

प्रभुजी धर्म कर्म व्यवहारथी,
संघपणुं छतुंरे लोल०

आतम० ११

केवल ज्ञानीने व्यवहारके,
करवानो खरोरे लोल०

तेथी तीर्थोन्नति ठे शीख ए,
जक्तो दिल धरोरे लोल०

आतम० १२

प्रभुजी तुजपर अणुसम प्रेमके,
जैनो उपरेरे लोल०

प्रभुजी धारे ते लहे मुक्तिके,
भवसागर तरेरे लोल०

आतम० १३

संघनी द्रव्यने भावथी उन्नति,
हेतु मुज सहुरे लोल०

स्वार्पण कीधुं एमां ताह्यरी,
भक्ति सहु लहुरे लोल०

आतम० १४

संघनी भक्तिमां नहि दोषनी,
दृष्टि जक्तनेरे लोल०

प्रभुजी बुद्धिसागर जक्तमां,
धन्य ठे रक्तनेरे लोल०

आतम० १५

पार्श्व प्रभु स्तुति.

पार्श्व प्रभु चोले जंग लोको,
मोह थतो मनमांथी रोको:
पाडो नहि दुःख पडतां पोको,
उद्यमथी पग ठोको.

जैन धर्म जगमां प्रसरावो
संघ भक्ति आचारे लावो
मानव भवनो लेशो ल्हावो
निश्चय एवो लावो
जैन धर्म शत्रुयो ह्छावो
संघनी रक्षामां लय लावो
तन मन धनतो जोय भरावो,
निश्चय मुक्ति पावो.

जैनोमां जिनमां नहीं चेद
भक्तिमां नहीं धारो खेद
प्रभु थवानी एह उमेद
निर्मोही थे वेद.

જૈન ધર્મ જગમાંહી પ્રચારો
 નામદર્દીઝ ભીતિ વારો
 સંઘોન્નતિનો કરો સુધારો
 શ્રદ્ધા ઉદયમ ધારો,
 આત્મરૂપ જૈન ધર્મને પ્યારો
 ધારી માનવ જીવ નહિ હારો
 જૈનો માટે દેહને ધારો
 તેથી મુક્તિ આરો,
 જૈનોના દોષ સામું ન જોશો
 તેથી પાપ મલીનતા ધોશો
 વંશ પરંપર ઉન્નત રહેશો
 નહિં તો દુઃખથી રોશો
 માટે જાગી ઐક્યથી રહેશો
 સંપી સ્થાય પરસ્પર લેશો
 પરસ્પર ઉપકારને વહેશો
 સહુ જિનનો સંદેશો.
 સંઘની રક્ષા માટે જીવો.
 શ્રુત જ્ઞાન છે જગમાં દીવો.

धन्य जैन ठे जे मरजीवो
 प्रभु वचनामृत पीवो
 जैन धर्म सम कोइ न धर्म
 बीजां सर्वे ठंको जर्म
 जेथी पामो साचुं शर्म
 अधिकारे करो कर्म,
 जैनी थै कर्मोने करवां
 महाजननां कर्मो अनुसरवां
 अनासक्ति होय न परवा,
 मिथ्या बहेमो हरवा
 एवुं जिननी वाणी प्रकाशे
 मोह रहे नहीं तेनी पासे
 कार्य करे पण फल नहीं वांछे
 स्वयं प्रभु ए विलासे.
 द्रव्यभाव सहु शक्ति प्रकाशे
 बनो न आसक्तिना दासो
 जीवन मंत्रोनो विश्वासो
 धारी प्रभु थै जाशो

जैनोनं जैनोने आपो
 संघनी सेवाथी जग व्यापौ
 अशक्ति टळशे सहु पापो
 दुःखीनां दुःख कापो
 पद्मावती धरणेंद्रनी चक्ति
 प्रगटे जैनोमां सहु शक्ति
 टाळंतां दुर्नाति आसक्ति
 आतम ईश्वर व्यक्ति
 सर्व स्वार्पणे भोगी थाशो.
 जरुता शुष्कपाणुं नहि पाशो
 देहाध्यासादिक अध्यासो
 टाळी सुखिया थाशो.

प्रभु महावीर चेत्यवंदन,

त्रैवीश तीर्थंकर कव्वा, अनंत शक्तिनाथ
 प्रभु महावीर सेवतां, जीवो थाय सनाथ.
 प्रभु महावीर वर्धमान, चोवीशमा जिनराज
 कलिमां महावीर जे वने, तेहकरंता राज.

- द्रव्य जाव बाहिरने, अंतरं महावीर थावा ॥
 महावीर प्रभुने भजो, थशो जगत्मां खावा. ३
 वीर घनीने वीरने, सेवंतां जीवाय.
 कलिमां वीर थया विना, जीवतांज मराय. ४
 द्रव्यनाव शक्तिवने ए, जीववुं ते वीरज्जक्ति,
 बुद्धिसागर वीरनी, घ्यावुं आत्मशक्ति. ५

महावीर प्रभुस्तवन.

ए गुण वीर तणो न बीसारु-ए राग.
 प्रभु महावीर वंदु गावुं, घ्यावुं जग उपकारीरे
 प्रभु महावीर जजतां महावीर थाता नरने
 नारीरे. प्रभु० १

तुज वजनामृत मानस सरवर,
 हंस घनीने झील्योरे;
 अनुभव मौक्तिक प्रदण करीने,
 शुद्ध स्वरूपे झील्योरे. प्रभु० २
 नंदनवन सम त्हागं वचनो,
 शान्ति नृष्टि करनारारे,
 उपशम क्षयोपशमने क्षायिक-

आरोग्यनां देनारां रे.

प्रभु० ३

विष्णु ज्योतिषी अनंत ज्योति
ताह्यरी अनुजवे दीठी रे;
साकरथी पण अनंत गुणी
ताह्यरी वाणी मीठी रे.

प्रभु० ४

विश्वोद्धार कर्षो जन्मीने,
आत्मस्वरूप जणावा रे;
पशु टाळीने मानव कीधा,
अज्ञोने हित लावी रे.

प्रभु० ५

धन्य पिता सिद्धार्थ भूपति,
धन्य ठे त्रिशला मातारे.
धन्य ठे क्षत्रियकुंठ नगरने
आर्यभूमि धन्य भ्रातारे.

प्रभु० ६

तुज वचनामृत पान कर्याथी.
मारी चक्षु खूली रे,
तुज गुण ध्यान समाधियोगे
मिथ्या त्रम गयो भूली रे.

प्रभु० ७

(३५)

आत्ममहावीर तीर्थंकर सद्गु,
नाम अनेकने एकरे,
परमब्रह्म स्वरूप प्रकाश्युं,
प्रकटयो पूर्ण विवेकरे.

प्रभु ८

बाहिरांतर द्रव्यं जावथी,
महावीर थावा काजेरे,
कलियुगनी पूर्वे तुं प्रगटयो,
सर्व प्रभु शिर ठाजेरे.

प्रभु ९

सर्व वातमां महावीर थावुं,
महावीरजिन उपदेशेरे,
कलियुगमां जैनोमां महावीर,
प्रभुंतां चित्त प्रवेशेरे.

प्रभु० १०

सर्व वीरमां महावीर वनवुं,
सर्वाश्रममां जावेरे,
बाह्यशक्तिने आत्मशक्तिथी,
जीव्युं जगमां जावेरे.

प्रभु० १

आरोग्यनां देनारां रे.

प्रभु० ३

विष्णु ज्योतिषी अनंत ज्योति

ताह्यरी अनुजवे दीठीरे;

साकरथी पण अनंत गुणी

ताह्यरी वाणी मीठीरे.

प्रभु० ४

विश्वोद्धार कर्णो जन्मीने,

आत्मस्वरूप जणावीरे;

पशु टाळीने मानव कीधा,

अज्ञोने हित लावीरे.

प्रभु० ५

धन्य पिता सिद्धार्थ भूपति,

धन्य ठे त्रिशला मातारे.

धन्य ठे क्षत्रियकुंठ नगरने

आर्यभूमि धन्य भ्रातारे.

प्रभु० ६

तुज वचनामृत पान कर्याथी.

मारी चक्षु खूलीरे,

तुज गुण ध्यान समाधियोगे

मिथ्या ज्ञम गयो भूलीरे.

प्रभु० ७

(३५)

आत्ममहावीर तीर्थंकर सहु,
नाम अनेकने एकरे,

परमब्रह्म स्वरूप प्रकाशुं,
प्रकटयो पूर्ण विवेकरे.

प्रभु ८

चाहिरांतर द्रव्य जावथी,
महावीर थावा काजेरे,
कलियुगनी पूर्वे तुं प्रगटयो,
सर्व प्रभु शिर ठाजेरे.

प्रभु ९

सर्व वातमां महावीर थावुं,
महावीरजिन उपदेशेरे,
कलियुगमां जैनोमां महावीर,
प्रभुता चित्त प्रवेशेरे.

प्रभु० १०

सर्व वीरमां महावीर वनवुं.
सर्वाधममां जावेरे,
वात्स्यशक्तिने आत्मशक्तियो,
जीव्युं जगमां जावेरे.

प्रभु०

प्रभु० १

आरोग्यनां देनारां रे.

विष्णु ज्योतिषी अनंत ज्योति

ताह्यरी अनुजवे दीठीरे;

साकरथी पण अनंत गुणी

ताह्यरी वाणी मीठीरे.

प्रभु० ४

विश्वोद्धार कयों जन्मीने,

आत्मस्वरूप जणावोरे;

पशु टाळीने मानव कीधा,

अज्ञोने हित लावीरे.

प्रभु० ५

धन्य पिता सिद्धार्थ भूपति,

धन्य ठे त्रिशला मातारे.

धन्य ठे क्षत्रियकुंठ नगरने

आर्यभूमि धन्य भ्रातारे.

प्रभु० ६

तुज वचनामृत पान कर्याथी.

मारी चक्षु खूलीरे,

तुज गुण ध्यान समाधियोगे

मिथ्या द्रम गयो मूलीरे.

प्रभु० ७

शत्रुंजयने सेवतां,
 रोग शोक न आवे.
 द्रव्यथी शत्रुंजयगिरि;
 जावे आतम पोते,
 ध्यान समाधि योगथी;
 मल्लो ज्योति ज्योते.
 शत्रुंजयगिरि नाम सहु,
 आतमनां प्रमाणो;
 द्रव्य ते जावनो हेतु ठे,
 एवो निश्चय आणो.
 आत्मा असंख्य प्रदेश छे,
 तेम गिरि प्रदेशो;
 समकित प्रगटे आदिमां,
 आदिनाथ महेशो.
 द्रव्यने जाव सापेक्षथी,
 जेवा भावे जक्ति;
 तेवा फलने पामशो,
 तेवी थाशे व्यक्ति.

सिद्धाचल. १

सिद्धाचल. ३.

सिद्धाचल. ३

सिद्धाचल. ४

सिद्धाचल. ५

औदयिक भावथी सेवता;

केइ उपशम जावे;

क्षयोपशम क्षायिकथी,

भाव समफल पावे.

सिद्धाचल.

द्रवज तीर्थ जेथी थयां,

जाव तीर्थाधार;

विमलाचल वेगे वसो,

ज्ञानी थै नरनार.

सिद्धाचल. ७

आत्मिक शुद्धोपयोगथी,

पोते तीर्थ छे देहे;

बुद्धिसागर तीर्थ ठे,

शुद्ध आत्म स्नेहे.

सिद्धाचल. ८

अष्टापद स्तवन.

अष्टापद गिरि सेवना,

भवीजावथी पामे;

अष्ट कर्मने जीतीने,

ठरे मुक्ति ठामे.

अष्टापद. १

દ્રવ્યથી અષ્ટાપદ ગિરિ,
ભાવે આત્મ પોતં;

આઠ પગધિયાં યોગનાં,
આરોહવાં જ્યોતે.

અષ્ટાપદ. ૨

યમ નિયમ આસન અને,
પ્રાણાયામ ણ ચાર;
હઠનાં પગધિયાં ચાર ઠે,
ચારં સહજનાં ધાર.

અષ્ટાપદ. ૩

પ્રત્યાહારને ધારણા,
ધ્યાન સત્ય સમાધિ;
શુદ્ધાત્મ દર્શન પ્રાપ્તિ છે,
નાસે આધિ ઉપાધિ.

અષ્ટાપદ. ૪

ચૌવીશ તીર્થકરતણી,
મૂર્તિયો દેખે,
દર્શન વંદન ધ્યાનર્થી,
મોહભાવ ઝવેલે.
આઠ પગધિયાંપર ચઢી,
પરમાત્મ જોવે;

અષ્ટાપદ. ૫

बुद्धिसागर आतमा,
सिद्ध महावीर होवे.

अष्टापद. ६

आबुजिन चैत्य स्तवन.

आबु पर्वत रणियामणोरे लोल,
जिनमंदिर जयकाररे;

विमलशाहे करावीयां रे लोल,
जिन प्रतिमा सुखकाररे.

आबु. १

वस्तुपालने तेजपावनारे लोल,
मंदिर देव विमानरे;

जिन प्रतिमाने वंदतां रे लोल,
प्रगटे हर्म अमानरे.

आबु. २

अवचलगाढ जिन मंदिरोरे लोल,
वंदो पूजो तव्यरे;

आत्म गुण प्रगटाव्यारे लोल,
मानवभव कर्तव्यरे.

आबु. ३

जिनमंदिर बीजां भव्यां रे लोल,
दर्शनार्थी दुःख जायरे;

ध्यान समाधि स्थिरता वधेरे लोल,
आरोग्य आनंद धायरे.

आवु. ४

द्रव्यने जाव वे भेदथीरे लोल,
यात्रा करंतां वेशरे;
बुद्धिसागर आत्ममारे लोल,
सहजानंद हमेशरे.

आवु. ५

सम्मेत शिखर स्तवन.

सम्मेतगिरि अति शोभतोरे लोल,
सिद्धया तीर्थकर वीशरे.
द्रव्य जाव यात्रा करेरे लोल;
विघटे रागने रीसरे.

सम्मेत. १

जिन मंदिर प्रभु वंदनांरे लोल,
आनंद प्रगटे अपाररे;
यात्रा करे अनुभव धतोरे लोल,
नासे कर्म विकाररे.

सम्मेत. २

भाव सम्मेत शुद्धात्तमारे लोल,
दर्शन स्पर्शन धायरे.

अनुभव ज्ञाने ध्यावतांरे लोल,
पोते प्रभुपद पायरे.

सम्मेत. ३

साधने योगे साध्यनी सिद्धि ठेरे लोल,
मनशुद्धिना उपायरे;
जेजे द्रव्यथी करवा घटेरे लोल,
करवा ते हित लायरे.

सम्मेत. ४

द्रव्यने भावथी जिन प्रतिमा चलीरे लोल,
द्रव्यने भावथी सेवरे;
बुद्धिमागर आतमारे लोल,
आविर्भाव देवरे.

सम्मेत. ५

गिरनारनेमिजिन स्तवन,

(ममकिनट्टागगतारे पेसतांजी ए राह.)

गिरनार पर्वत नेमि वंदतांरे,
ध्यावतां शिवमुख आयरे;
दीक्षा केवलने मुक्ति नेमिनीजी,
कल्याण नमि मुद्रायरे.

गिरनार ?

नेमिनाथ गुण गावतांजी,
गुण प्रकटे निर्धाररे.

कारण पामी कारज संपजेजी;
यात्रा करो सुखकाररे. गिरनार. २

नेमिजिनेश्वर मंदिर शोचतुंजी,
स्वर्ग विमान समानरे;
नेमि प्रतिमा दर्शन करेजी,
नासे दोपनी खाणरे. गिरनार ३

नेमि जिनेश्वर सरखो आतमाजी,
नेमिना ध्यानथी थायरे;
टळे उपाधि आधि यात्रथीजी,
निवृत्ति सत्य प्रगटायरे. गिरनार ४

निवृत्ति माटे तीर्थनी सेवनाजी,
आत्म निःसंग थायरे;
बुद्धिसागर आत्मनीजी,
शुद्धदशा प्रगटायरे. गिरनार, ५

सर्व साधारण तीर्थ स्तवनम्.

सर्व तीर्थ जयकार—

नमुं हुं सर्व तीर्थ जयकार—

तारे ते तीर्थ ज सार

नमुं.

उर्ध्व लोकने अधोलोके सहु,

तीर्थ जे चार निक्षेप.

नमुं.

मृत्युलोकमां स्थावर जंगम,

तीर्थ भजे नहीं लेप.

नमुं. १

व्यवहारने निश्चय तीर्थों,

उपादान निमित्त.

नमुं.

दर्शन ज्ञानने चारित्र तीर्थज,

सेव्यां आत्म पवित्र.

नमुं. २

आत्मोन्नतिने आत्म शुद्धि कर,

संघोन्नतिकर जेह;

गुरु देवादि तीर्थों सर्वे,

नमीए ध्याइए एह.

नमुं. ३

संघ चतुर्विध संख्यावृद्धि,

सेवां भक्ति सार;

जंगम तीर्थथी स्वावरतीर्थज,
प्रगटे ठे हितकार. नमुं. ४

आतम तीर्थ ठे सर्व तीर्थनो,
नायक मुख्याधार;
आत्मशुद्धिकर सर्वे तीर्थो,
सेवो नरने नार. नमुं. ५

सानंद शहेरे आनंद लहेरे,
वांया सह्यु देवेश;
योगणीश सत्तोतर आश्विननी,
धीज तिथि सुविशेष. नमुं. ६

तपागच्छ सागर शाखामां,
सुखसागर गुरुराज;
घोमासी देववंदन रघतां,
सिद्धयां सघलां काज. नमुं. ७

सानंद संघना नक्तिभावधी,
भणवा गणवा हेतु;

बुद्धिसागरसूरि सिद्धि,
पूर्णानंदने देत.

नमुं. ७

शाश्वताश्वता जिन चैत्यवंदन.

शाश्वत प्रतिमाओ घणी प्रथमादि स्वर्गे जे रही.
जेनभावस्मृतिथी वंदतां उपयोगनी शुद्धि वही.
ज्योतिषीनां सर्वे विमानो त्यां प्रतिमा निर्मली;
अंतर जुवनमां जे रही वंदु हुं प्रेमे लळी लळी
जे जेज मानव लोकमां ते तेज वंदु भावथी;
सिद्धांत आगममां कही जावे स्मरुं गुण दावथी.
रूपजादि चारे नामथी शाश्वत प्रतिमा ध्याइए.
शत्रुंजयादि तीर्थस्थित अशाश्वती मन लाइए,
पाताळ मृत्यु लोकमांने स्वर्गमांही वंदीए;
नामादि तीर्थो सर्वने वंदीने कर्म निकंदीए.
परमात्मप्रतिनिधि तीर्थ जे आत्मार्थ उपशम आदिये;
बुद्धधर्म्म नक्तिजावथी उपयोगथी मन लावीए.

शाश्वताश्वतजिननी चार थोयो.

शाश्वत प्रतिमाओ सहु वंदो;
स्वर्ग मृत्यु पातालेजी;

आत्मना उपयोगे रहेवा,
 निजगुण जे अजवाळेजी;
 नामादिनिक्षेपा चारे;
 अवलंबन हितकारीजी;
 निश्चयने व्यवहारे वंदी,
 पामो सुख नरनारीजी.

१

शाश्वतीने अशाश्वती प्रतिमा,
 नयनिक्षेपे जाणोजी;
 अर्हत् प्रतिनिधि क्षयोपशमना,
 जावे मनमां आणोजी;
 एकमां सर्वे सर्वमां एकज,
 एकानेक विचारोजी;
 घटताजावे सापेक्षाए,
 वंदीने घट धारोजी.

२

प्रभु महावीर जिनवरवाणी,
 आगम शास्त्र प्रमाणीजी;
 कलियुगमां आधार खरो ए,

जाणी मनमां व्याणीजी;
 नूप्रोणां जिनप्रतिमा जाणी,
 आगधो भवी प्राणीजी;
 प्रभुनी वाणी मुक्तिनिशानी,
 अनंत गुणनी व्याणीजी.

३

सम्यग्दृष्टि देवा सचला,
 देवीयो प्रभु गावेजी;
 प्रभुप्रतिमाओने वंदे,
 पूजे घटमां ध्यावेजी;
 द्रव्यने भावथी व्यवहार निश्चय,
 उपादान निमित्तेजी.
 बुद्धिसागर तीर्थ प्रतिमा,
 पूजो निर्मल चित्तेजी.

४

शाश्वताशाश्वत चैत्यवंदन करी—नमुथ्युणंकर्ह
 —अरिहंत—चेइआणं—अन्नत्थ कही—एक लोगस्स-
 चंदेसुनिम्मलयरा सुधीनो काउसग्ग करी एक जण
 पारी मोटी शांति कहेवी. बीजा काउसग्ग

सांजले, पठी लोगस्स कही तेर नवकार गणवा.
छाचलनो दुहो कही तेर खमासणां देवां. संपूर्ण॥

महावीर चैत्यवंदन.

ॐ अर्हेश्री महावीर—वर्धमान जिनेश्वर,
तांति तुष्टिं महापुष्टिं—कुरु स्वेष्टं द्रुतं प्रज्ञो. ॥१॥

सर्वदेवाधिदेवाय, नमो वीराय तायिने,
महभूतमहामारीं, द्रुतं नाशय नाशय. ॥२॥

सर्वत्र कुरु मे रक्षां—सर्वोपद्रव नाशतः,
जयं च विजयं सिद्धिं, कुरु शीघ्रं कृपानिधे. ॥३॥

वक्षाम स्मरणादेव, फलतु मे वांछितं सदा,
दूरोजयन्तु पापानि, मांहं नाशय वेगतः ॥४॥

ॐ ह्रीं अर्ह महावीर—मंत्र जापेन सर्वदा,
बुद्धिसागरशार्कीनां, प्रादुर्भावो नवेद्भुवम्. ॥५॥

महावीर चैत्यवंदन.

मनु महावीर जगधरपी, परमेश्वर जिनराज;
धर्या जकि ज्ञानपी, सार्या सेवर राज. ॥१॥

जाणी मनमां आणीजी;
 सूत्रोमां जिनप्रतिमा चाखी,
 आराधो भवी प्राणीजी;
 प्रभुनी वाणी मुक्तिनिशानी,
 अनंत गुणनी खाणीजी.

३

सम्यग्दृष्टि देवो सघळा,
 देवीओ प्रभु गावेजी;
 प्रभुप्रतिमाओने वंदे,
 पूजे घटमां ध्यावेजी;
 द्रव्यने भावथी व्यवहार निश्चय,
 उपादान निमित्तेजी.
 बुद्धिसागर तीर्थ प्रतिमा,
 पूजां निर्मल चित्तेजी.

४

शाश्वताशाश्वत चैत्यवंदन करी—नमुत्थुणंकही
 —अरिहंत—चेइआणं—अन्नथ कही—एक लोगस्स—
 चंदेसुनिम्मलयरग मुधीनो काउसग्ग करी एक जणे
 काउसग्ग पारीमोटी शांति कहेवी. वीजा काउसग्ग

सांजळे, पठी लोगस्स कही तेर नवकार गणवा.
 श्रद्धाचलनो दुहो कही तेर खमासणां देवां. संपूर्ण॥

महावीर चैत्यवंदन.

ॐ अर्हेश्री महावीर—वर्धमान जिनेश्वर,
 शांतिं तुष्टिं महापुष्टिं—कुरु स्वेष्टं द्रुतं प्रज्ञो. ॥१॥
 सर्वदेवाधिदेवाय, नमो वीराय तायिने,
 अद्भुतमहामारीं, द्रुतं नाशय नाशय. ॥२॥
 सर्वत्र कुरु मे रक्षां—सर्वोपद्रव नाशतः,
 जयं च विजयं सिद्धिं, कुरु शीघ्रं कृपानिधे. ॥३॥
 त्वन्नाम स्मरणादेव, फलतु मे वांछितं सदा,
 दूरीभवन्तु पापानि, मोहं नाशय वेगतः ॥४॥
 ॐ ह्रीँ अर्ह महावीर—मंत्र जापेन सर्वदा,
 बुद्धिसागरशर्कीनां, प्रादुर्भावो जवेद्भुवम्. ॥५॥

महावीर चैत्यवंदन.

प्रभु महावीर जगधणी, परमेश्वर जिनराज;
 श्रद्धा जक्ति ज्ञानथी, सार्या सेवक काज. ॥१॥

काल स्वभावने नियति, कर्मने उद्यम जाण;
 पंच कारणे कार्यनी, सिद्धि कथी प्रमाण. ॥१॥
 पुरुषार्थ तेमां कह्यो, कार्य सिद्धि करनार;
 शुद्धात्मा महावीर जिन, वंदु वार हजार. ॥३॥
 महावीर महावीर ध्यावतांए, महावीर आपो आप;
 बुद्धिसागर वीरनी, साची अंतर छाप. ॥४॥

महावीर चैत्यवंदन.

प्रभु महावीर वंदतां. प्रगट्यो हर्ष अपार;
 उत्पत्ति व्यय ध्रुवमय, भाग्यां द्रव्यो सार. ॥१॥
 बाहिर अंतर आतमा, परमात्म त्रण जेद;
 नाग्या केवल जानथी, कर्ग घातीनो ठेद. ॥२॥
 हृदय विष तुजने बरी, कर्ग गुह्य उपयोग,
 ज्योति ज्योति सिद्धावजुं. दाटी कर्मना गंग. ॥३॥
 तुज ज्योने रमिया वर्तने सार्थीजुं निज काज;
 बुद्धिसागर वीरनुं पारीजुं साध्याज्य. ॥४॥

सिद्धाचल चैत्यवन्दन.

सिद्धाचल गिरि वंदीए, द्रव्य भावथी वेश;
 द्रव्य भाव गिरि जाणतां, रहे न मनमां क्लेश. ॥१॥

मात नयोथी जाणीने, विमलाचल ध्यानार;
 अवश्य मुक्तिपद लहे, शुद्धातम पद सार. ॥२॥

नेर्विकल्प स्वभावथी ए, तीर्थज आपो आप;
 द्विसागर संपजे, रहे न दुविधा ताप. ॥३॥

महावीर स्तोत्रम्

ॐ अहं ह्रीं महावीर, सर्पविषं हर द्रुतम्;
 पृथोरोगविनाशेन, रक्ष रक्ष महा विभो. १

वन्नामजांगुलीमंत्र, जापेन सर्व देहिनाम्;
 क्षकादिमहासर्प-विषं नश्यतु तत्क्षणम् २

न्यिकज्वर नाशोऽस्तु, भूतबाधां विनाशय;
 तपित्तकफोद्भूतान्, सर्व रोगान् क्षयं कुरु ३

लेस्थले वने युद्धे, सभायां विजयं कुरु;
 ॐ अहं ह्रीं महावीर, वर्धमान नमोऽस्तु ते. ४

महावीर स्तोत्रम्.

ॐ ह्रीं अर्हं महावीर, विंशद् यंत्रप्रकाशक;
 वृश्चिकसर्पजातीनां, विषं नाशय वेगतः
 ॐ हंसं ह्रीं महाहंस—वर्धमानजिनेश्वर;
 सर्वजातिविपाद् रक्ष—त्वन्नामजापकस्य मे.

महावीर स्तोत्रम्.

ॐ ह्रीं अर्हं महावीर, केवलज्ञान चास्कर;
 चीतराग महादेव, नमोऽस्तुते जिनेश्वर.
 त्वमेव सर्व जीवानां, जावकोऽपि जगत्प्रभो;
 ब्रह्माविष्णुर्देवोऽपि त्वं. सर्वदा मे शिवं कुरु.
 पूर्णशुद्धात्मदेवस्त्वं. नोऽहं तव ममिन्दयम्.
 गान्तिं नृपि महापुष्टि—श्रिय च कुम्भ सत्वरम्.

स्तुति.

प्रभु महावीर जितवर व्याहण प्रभु गुणने प्रेमे गा
 पुण्यगाइ गुण प्रगटावीण, निश्चय महावीर पद पावी
 चोवीन नार्थकर केवजी, प्रणनु वंदु ते सत्सील्य

જિનવર ધ્યાઈ જિનવરં થાવું, આતમ પરમાતમ પદ જાવું. ૧
 જિનવાણી વેદાગમ જાણો, સમજીને ઉપયોગે આણો;
 જિન વાણીથી આતમ શુદ્ધિ, કરવી એવી ધારો બુદ્ધિ. ૨
 યક્ષોને યક્ષીણીઓ સહાયે, આવે ઠે ભક્તોની પ્રાયે;
 ઉપાસના ભક્તિ જે ધારે, ન્યાયે દેવો આવે વહારે. ૩

વીરપ્રભુની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

વીરપ્રભુ પરમાતમા, પરમેશ્વર દેવા,
 ચોવીશ તીર્થંકર જિનો, જેઓ આપે સેવા;
 તેઓની વાણી જલ્લી, શુદ્ધ આતમકારી,
 દેવ દેવીઓ સેવતી, શાસન હિતકારી ૪

ચાર થોયની એક થોય.

પ્રણમું શ્રી મહાવીર, સર્વવિશ્વહિતકારી,
 ચોવીશે જિનવર, તીર્થંકર અવતારી;
 જૈનાગમ સૂત્રો, ગ્રન્થો જ્ઞાન પ્રકાશી,
 દેવો દેવીઓ, શાસન સેવ વિલાસી.

चार थोयनी एक स्तुति.
 प्रभुमहावीरदेवजिनेश्वरम्,
 सकलतीर्थपतिं अचलेश्वरम्;
 प्रतिदिनं प्रणमामि जिनागमम्
 कुरु हि यक्षिणी संघ सहायताम्.

चार थोयनी एक स्तुति.
 वीर जिनेश्वर केवली, जेनुं शासन आजे,
 तीर्थकर सर्वे नमुं, जेओ जगमां गाजे;
 जैनधर्म प्रगटावीयो, जेनो आदि न अंत,
 शासन देवनी सहायथी, दुःख पामे न संत. १

चार थोयनी एकबीजनी स्तुति.
 महावीर समकित बीजने, कहे केवलज्ञाने,
 तीर्थकर सर्वे कहे, चंद्र सरखी प्रमाणे;
 सर्व धर्मनुं बीज ठे, जैनधर्म अनादि,
 सिद्धायिका टाळती, सर्व संघ उपाधि. १

चार थोयनी एक पंचमीनी स्तुति.
 समवसरणमां वेसीने, प्रभु वीरे प्रकाशी,
 पंचमी सहु तीर्थकरे, कथी ज्ञानविलासी;
 जिनवाणी सहु वेदना-सत्य वेद समानी,
 शासन देवीओ संघनी, करे जक्ति वखाणी. १

आठमनी थोयो-एक स्तुति.

चार थोयनी एक थोय.

अष्टमी अष्टमी गतिदिये, महावीर प्रकाशे,
 सर्वे तीर्थकर कथे, आठ कर्म विनाशे;
 केवलज्ञान प्रकाशती, श्रुतज्ञाने आराधे,
 शासन देवनी स्हायथी, संत मुक्तिने साधे. १

अगियारसनी स्तुति:

चार स्तुतिनी एक स्तुति.

एकादशी अति उजळी, वीरदेवे प्रकाशी,
 कृष्णे पाळी तेमना, उपदेशथी खासी;
 ज्ञानावरणने टाळीने, शुद्धज्ञान प्रकाशे,

ચાર થોયની એક સ્તુતિ.

પ્રભુમહાવીરદેવજિનેશ્વરમ્,

સકલતીર્થપતિં અચલેશ્વરમ્;

પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જિનાગમમ્

કુરુ હિ યક્ષિણી સંઘ સહાયતામ્.

ચાર થોયની એક સ્તુતિ.

વીર જિનેશ્વર કેવલી, જેનું શાસન આજે,

તીર્થકર સર્વે નમું, જેઓ જગમાં ગાજે;

જૈનધર્મ પ્રગટાવીયો, જેનો આદિ ન અંત,

શાસન દેવની સહાયથી, દુઃખ પામે ન સંત. ૧

ચાર થોયની એકવીજની સ્તુતિ.

મહાવીર સમક્ત વીજને, કહે કેવલજ્ઞાને,

તીર્થકર સર્વે કહે, ચંદ્ર સરખી પ્રમાણે;

સર્વ ધર્મનું વીજ છે, જૈનધર્મ અનાદિ,

સિદ્ધાયિકા ટાલતી, સર્વ સંઘ ઉપાધિ. ૧

चार थोयनी एक पंचमीनी स्तुति.

समवसरणमां वेसीने, प्रभु वीरे प्रकाशी,
पंचमी सहु तीर्थकरे, कथी ज्ञानविलासी;
जिनवाणी सहु वेदना-सत्य वेद समानी,
शासन देवीओ संघनी, करे जक्ति वखाणी. १

आठमनी थोयो-एक स्तुति.

चार थोयनी एक थोय.

अष्टमी अष्टमी गतिदिये, महावीर प्रकाशे,
सर्वे तीर्थकर कथे, आठ कर्म विनाशे;
केवलज्ञान प्रकाशती, श्रुतज्ञाने आराधे,
शासन देवनी स्थायथी, संत मुक्तिने साथे. १

अगियारसनी स्तुति.

चार स्तुतिनी एक स्तुति.

एकादशी अति ठजळी, वीरदेवे प्रकाशी,
कृष्णे पाळी नेमना, उपदेनाथी ग्यासी;
ज्ञानावरणने टाळीने, शुद्धज्ञान प्रकाशे,

દેવ દેવીઓ સંઘની, કરી જ્ઞાતિ ઉજાશે.

ચૈત્રી પુનમની સ્તુતિ.

ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

ચૈત્રીપુનમ વિમલાચલે, તપ વીરે જાણ્યું,
તીર્થકર સર્વે જલું, મુક્તિફલ દાણ્યું;
સિદ્ધાચલના ધ્યાનથી, શુદ્ધ જ્ઞાનને મુક્તિ,
શાસનદેવો સારતા, યાત્રીઓની જ્ઞાતિ.

સિદ્ધાચલની સ્તુતિ.

દ્રવ્યભાવથી સિદ્ધાચલગિરિ-વાહિર અંતર જાણોજી
સાત નયોની સાપેક્ષાણ, સમજી મનમાં આણોજી;
નિમિત્ત કારણ ઉપાદાનથી, સિદ્ધાચલને સેવોજી,
બુદ્ધિસાગર વીરપ્રભુજી, જાણે ત્રિજુવન દેવોજી.

સિદ્ધાચલ સ્તુતિ.

નિમિત્ત વિમલાચલતીરથ છે, આતમ શુદ્ધિકારીજી
ઉપાદાન આતમ શત્રુંજય, ચિદાનંદ ગુણ ધારીજી;

અસંખ્ય પ્રદેશી કાંકરે કાંકરે, ધ્યાને સ્થિર ઘનારાજી,
અનંત સિદ્ધયા સીજશે સાધુ-બુદ્ધિસાગર પ્યારાજી. ૧

આંવીલ તપની ચાર સ્તુતિની સ્તુતિ.

વીરપ્રભુષ આંવિલ તપને, જાણ્યુ જાવિ હિતકારીજી,
અર્હન્ સિદ્ધને સૂરિવાચક, મુનિ સેવા સુખકારીજી;
દર્શન જ્ઞાન અંને ધારિત્રજ, તપ સેવો શ્રુતધારીજી,
શાસન દેવો સ્થાયકરે સદુ, દ્રવ્યનાવ સુખકારીજી. ૧

સીમંધર જિન સ્તુતિ.

મહાવિદેહે સીમંધરજિન, વેદેહી દેહે ઠના,
કેવલજ્ઞાની આનમગમી. ઉપકારી જગત્માં ઠના;
દ્રવ્યભાવથી અંતર ઘાહિર, ઉપશમ આદિ નાવથી,
સીમંધરજિન વંદુ પ્યાવુ. આત્મિક મીમાદાવથી. ૧

શ્રી મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ.

હૃદયિક નાવે પ્રશસ્ત વીરો, વંદેપ્યાવે ભાવથી,
ઉપશમ ક્ષયોપશમ નાવે સદુ, વીરો પ્યાવે દાવથી.

सर्व वीरनो प्रभु महावीर, शुद्धातम ध्यावुं प्रभु;
 ब्रह्मादिक ध्यावे ठे जेने, एवा वीर नमुं विभु. १
 क्षायिक जावे प्रभु महावीर, आतम थावे ज्ञानथी;
 आतम ते परमात्म पोते, सत्ताने व्यक्तियकी.
 देखो दिलमां आतम महावीर, जावे सर्वे जिनपति;
 शुद्धात्मा थावाथी सहुमां, जेद रहे नहि कंड रति. २
 आगमवेदो शास्त्रो सर्वे, सात नये जाग्याथकी;
 सम्यग् आतम ज्ञान प्रकाशे, ज्ञानी जातो नहि ठकी,
 सापेक्षाए सर्वे तत्त्वो, जाणी आतममां रमे;
 आत्मशुद्धि हेते सहु शास्त्रो, जाणे ते नहि भवभमे. ३
 आत्मानि ज्ञानादि शक्ति, उपादानथी देवता;
 दर्शन ज्ञानमयी ठे आतम, जैनो तेने सेवता;
 निष्कामी आतमने सेवे, देवो देवीओ मुदा;
 द्रव्यजावथी महावीर भक्तां, शक्तिमंतो सर्वदा. ४

धीजनुं स्त न

बीज तिथिए जैनधमनुरे लाल,

ज ग्रहो समकितरे. हुंवारी लाल;

(६१)

देव गुरुने जैन धर्मनारे लाख,
श्रद्धा समकितरीतरे, हुंवारीलाख. वीज. ॥ १ ॥

अनंतघार कपायनारे लाख,
त्रण मोहनी तेगरे हुंवारी लाख;
सात प्रकृति उपशमे यदारे लाख,
त्यारे समकित नेमरे; हुंवारीलाख. वीज. ॥ २ ॥

सातनो क्षयोपशम-क्षयेरे,
क्षयोपशम क्षायिकरे. हुंवारीलाख.
व्यवहार समकित साधतारे लाख,
निश्चय समकित एकरे. हुंवारीलाख; वीज. ॥ ३ ॥

निश्चय समकित मुनिपणेरे,
चारित्र्य भेगुं सुहायरे. हुंवारीलाख.
घार निक्षेपे सात नये करीरे लाख,
समकित गुण प्रगटायरे; हुंवारीलाख. वीज. ॥ ४ ॥

चारित्र्य मोह निवारतारे लाख,
चूके न उद्यम तेहरे; हुंवारीलाख,
समकित ते दर्शन जळेंरे,

चरणे लहे शिवगेहरे, हुंवारीलाल. बीज. ॥५॥

समकित उत्कृष्ट भावथीरे, लाल,

क्षणमांही मुक्ति थायरे; हुंवारीलाल,

समकित समसठ बोलछेरे लाल,

ज्ञाने निश्चय पायरे, हुंवारीलाल. बीज. ॥६॥

निश्चयना पटूजेद छेरेलाल,

पामे रहे नहीं खेदरे; हुंवारीलाल बीज.

समकित रुचि दश जातनीरे लाल,

जाणी टाळो भेदरे, हुंवारीलाल. बीज. ॥७॥

जलपंकजवत् समकितीरे लाल,

निर्लेपी कर्तव्यरे, हुंवारीलाल,

गुरुश्रद्धा नक्ति वमेरे गेलाल,

श्रवणादिकथी भव्यरे; हुंवारीलाल. बीज. ॥८॥

शुद्धात्म निश्चय अतारंगलाल,

व आनंद थायरे, हुंवारीलाल;

समकितीगेलाल,

हुंवारिगेलाल. बीज. ॥ ९ ॥

पांचमनुं स्तवनः

पंचमी तप तमे करोरे प्राणी-ए राग.

पांचमे ज्ञान आराधना करतां,
 ज्ञानावरण पलायरे,
 मतिश्रुत अवधिने मन पर्यव,
 केवल प्रगट सुहायरे.

पांचमे. १

चलु अचलु अवधिने केवल,
 दर्शन प्रगटी सुहायरे;
 मतिश्रुतनुं अज्ञान टळेने,
 विभंग झट विणसायरे.

पांचमे. २

मति अट्टावीश त्रणसे चालीस,
 भेदे घट प्रगटायरे;
 षठ्द वीश भेदे श्रुतज्ञानी,
 केवली सरखो धायरे.

पांचमे. ३

अवधि ज्ञान असंग्रह प्रकारे,
 मनपर्यव पे नेदरे;
 केवल ज्ञाननां नेद न घोडो,
 प्रगटे पळनी उनेदरे.

पांचमे, ४

(६४)

गुरुगमथी सतिश्रुत वे प्रगटे,
आत्मानुजव थायरे;
बुद्धिमागर गुरुनी लेवा,
करनां जान मुहायरे.

पांचमे. ५

अष्टमोनुं स्तवन.

वीर जिनवर एष उपतिशे-ए राग.

महावीर प्रभु तप उरदिरो,
अष्टमोनु मुखकारे;
आठ नकरि मद व्यागतां,
अष्टना गति जटे लागे.

वीर प्रभु. १

पांच समिति वण गुतिने,
मायना आर समाधिने;
योगनी दृष्टिवा आठ छे,
सामना न व न यागिने.

वीर. २

अष्टमोनु मुखकारे,
आठ नकरि मद व्यागतां,
अष्टना गति जटे लागे,
मायना आर समाधिने.

आनंद पूर्ण अपाररे.

वीर. ३

अष्टमीदिन कल्याणको,

तीर्थेशनां थयां वेशरे;

बुद्धिसागर शुद्ध आत्मा,

साध्यासिद्धे टळे कलेशरे.

वीर. ४

एकादशीतुं स्तवन.

धीर जिनवर एम उपदिशे ए राग

महावीर जिनवरे उपदिश्युं,

एकादशी तप वेशरे;

कृष्णे श्राराधन आदर्युं,

टाळवा रागने द्वेपरे

महावीर० १

बहु जिनवर कल्याणको,

एकादशी दिन जाणरे;

निष्कामजावर्था सेवतां,

प्रगट घतुं शुद्ध ज्ञानरे.

महावीर० २

ज्ञान प्रथम दया ठे पळी,

ज्ञान पळी क्रिया जोयरे;

ज्ञान पत्नी तप प्रगटतुं,

ज्ञानथी चारित्रि होयरे.

महावीर. ३

शुद्धोपयोगथी ज्ञानीने,

कर्मनो होय न बंधरे;

सर्व करे ठतां संवरी,

कर्म क्रियामां अवंधरे.

महावीर० ४

एकादशी तप सेवतां,

अष्ट सिद्धि नवनिधिरे;

बुद्धिसागर गुरु सेवतां,

क्षायिक लब्धि समृद्धिरे.

महावीर० ५

नव पद ओळी स्तवन.

नव पद ओळी तप आराधन,

करतां शिव सुख थावेरे;

रोग शोक दुर्बुद्धि विघटे,

अष्ट सिद्धि घर आवेरे.

नव० १

द्रव्यने भावथी नवनिध प्रगटे,

नव पद ध्यानने धरतांरे;

(६७)

ब्रह्मचर्य नव वाडो धारी,
नरनारी सुख वरतारे. नव० २

नवपदरूपी आत्म पोते,
उपादानथी जाणीरे;
निमित्तथी पर जाणी भावे,
आराधंतो ज्ञानीरे. नव० ३

पदचक्रोमां नवपदध्याने,
आत्मसमाधि प्रगटेरे;
एकता स्थिरता लीनता योगे,
घाती कर्मो विघटेरे. नव० ४

प्रभु महावीर देवे भाखी,
नव पद गुण गुणी जावेरे;
बुद्धिसागर आत्मस्वरूपो,
नव पद सत्य सुहावेरे. नव पद० ५

तारंग तीर्थ अजित जिनेश्वर स्तवन.
तारंगा गढ अजित जिनेश्वर,
पूजतां सुख घायरे;

अजित बने निज आतम ध्याने,
मोह ते भाग्यो जायरे. तारंगा० १

ब्रमरी संगे इयल ब्रमरी,
रूपने ध्याने पायरे;
तेम प्रभुना ध्याने रहेतां,
आतम तद्रूप आयरे. तारंगा० २

द्रव्य जावथी यात्रा करवी,
प्रभुनी सद्गुण वरवारे;
सेवा पूजा गायन जक्ति,
प्रभु गुणने अनुसरवारे. तारंगा० ३

प्रभु सम गुण निज आतममांही,
तेहनो आविर्जावरे;
करवा साधन यात्रादिक सहु,
चूके न समकित्ती दावरे. तारंगा० ४

आतमनी शुद्धि करवाने,
तुज अवलंबन लीधुंते;
बुद्धिसागर साध्योपयोगे,
निज सुख निजने दीधुरें. तारंगा० ५

पानसर महावीर प्रभु स्तवन.

पानसरा महावीर जिनेश्वर,
वांछा जेट्या जावेरे;
पुण्योदयथी दर्शन पूजा,
कीधी आत्म दावेरे. पानसरा० १

प्रभु दर्शन करतां निजदर्शन,
आत्मप्रभुता जागेरे;
श्रद्धाप्रेमथी आत्मार्पणने,
करतां मोहनी भागेरे. पानसरा० २

मतिश्रुत ज्ञान प्रगटतां दर्शन,
जावथो प्रभुनुं थायरे;
आत्मानुभव झांखी थातां,
प्रभुता निज प्रगटायरे. पानसरा० ३

तुज रूप प्यातां तुजरूप थावुं,
निधय ठे निर्धगरे;
पतिव्रता मम नवधा भक्ति,
तात्परी शिष्य दाताररे. पानसरा० ४

कलिकाले तुज शरणुं कीधुं,

स्वार्पण करीने सर्वरे;

नाम रूपनो मोह रह्यो नहीं,

तुज नक्तिमां अगर्वरे.

पानसरा० ५

अर्पाइ तुजमां हुं जावे,

करुं ते तहारी नक्तिरे;

बुद्धिसागर आत्ममहावीर,

प्रगटे अनंती शक्तिरे.

पानसरा० ६

पंचासर पार्श्वनाथ स्तवन.

पार्श्व पंचासरा जगतमां जयकरा,

पूर्ण आनंद दरियो सुहागो;

शुद्ध आत्म प्रभु वोतरागी विभु,

पूर्ण ज्योति स्वरूपे में ध्यायो.

पार्श्व० १

रोग नहि शोक नहि सर्व चिंता रहित,

सर्व जोति रहित आत्म वरवा;

शुद्ध क्षायिक तुजरूप संभारतां,

तत्क्षण मोह नहीं शोक परवा.

पार्श्व० २

नेवुं ठे ताह्वरुं रूप आविःजलुं,
 माह्वरुं तेहवुं रूप नकी;
 माह्वरी ताह्वरी एकता अनुजवी,
 जीवतां मुक्तिनी झांखी वकी. पार्श्व० ३
 चार शो ? दुःखनो ज्ञान आगळ टके,
 जानु त्यां तम रहे केम क्यारे;
 तुज देखे थतो आत्म उपयोग मुज,
 पूर्ण ध्यानंद वहेतो ज त्यारे पार्श्व० ४
 माह्वरो ताह्वरो भेद ज्यां ठे नहीं,
 एक ध्यानंदरूपे प्रकाशयो;
 बुद्धिसागर परिपूर्ण शक्तिमयी,
 ध्यातमा आत्मरूपेज भास्यो पार्श्व० ५

— — —
 चारुप पार्श्वनाथ स्तवन.

चारुप पार्श्वजिनेश्वर वंदु, गावुं प्यावुं प्रेमेरे,
 दृज्यक्षेत्र काउजावे ध्यानंतु, सत्यरूप ठे क्षेमेरे. चा० १
 शुद्ध स्वरूपे परिणमवानां, भक्तियोगने सेवारे,
 तुज उपयोग ते ज्ञानयोग छे, प्रगट रूप निज देवारे चा० २

આત્મોપયોગે કર્મ ન લાગે, તન્મય તુજયો આતો,
 અનંત પૂર્ણજીવોનાં કર્મો, ક્ષગમાં દૂર પલાતારે ચા૦ ૩
 એક એક યોગે જગલોકો, અનંત મુક્તિ પામ્યારે,
 અસંખ્ય યોગો જાણી જાને, જ્ઞાનીઓ વિશ્રામ્યારે, ચા૦ ૪
 સર્વનયોનો સાપેક્ષ દ્રષ્ટિ, યોગે યોગો અજેડરે,
 બુદ્ધિસાગર ગુહાનમમાં, રહે ન યોગનો લેહરે ચા૦ ૫

— — —
 ઐશ્વર્યા આદિનાથ સ્તવન.

આદિ જિનેશ્વર ગાતાં ધ્યાતાં, રહે ન ઐશ્વર્યા લેયરે,
 શુદ્ધપ્રેમથી પ્રગટ પ્રમુતા, આનંદ હેલી જોયરે. આ૦ ૧
 મન વાળી કાયા તુજ હુકમે, વર્તતાં નિજ રાજ્યરે,
 આત્માના તાને મહુ યોગી, એજ પ્રમુસામ્રાજ્યરે. આ૦ ૨
 મનવચી સ્થિરતા લીનતામાં, પ્રગટે નિશ્ચય તાતરે,
 બુદ્ધિસાગર આત્મોપયોગે, એજ મહામાન સાતરે. આ૦ ૩

મનાત.

नवपद ओळीतुं स्तवन.

खडो बंधाणी ए अजित जिणंदशुं-ए राग.
 नवपद ओळीरे कीजे अतिशय जावथी, श्री-
 यणा पेठे नरने नारजो; अरिहंतसिद्धने सूरि
 क मुनिवरा, दर्शन ज्ञान चरण तप नव सुख-
 गो. नवपद० ॥ १ ॥ पद पद आंघोल नवकार-
 वीशने, गणोए करी पट् आवश्यक वेशजो;
 निकाचित रोगो आ भवमां टळे, उपसर्गो
 ट नासे सह्य कलेशजो. नवपद० ॥ २ ॥ नवधा
 यिक ऋद्धि आतम संपजे, जन्म जराने मृत्यु
 नो नाशजो; आतम ते परमातमभावे उल्लसे,
 मंत आनंद अनुभव प्रगटे खासजो. नवपद०
 ॥ ३ ॥ गुरुगम लहीने नवपद ध्याने रीझीए, समता,
 वे, सुखदुःख सहीए सर्वजो; दुःखनी बखते दीन-
 तुं नहि धारीए, सत्ता लक्ष्मीनो नहीं करीए गर्व
 ॥ नवपद० ॥ ४ ॥ द्रव्यभाव व्यवहारने निश्चय,
 यथकी, भेदाभेदे नवपद सत्य स्वरूपजो; बुद्धिसा-

गर आराधतां आतमा, निजमां नवपद ऋद्धि प्रगटे
अनुपजो. नवपद० ॥ ५ ॥

वर्धमान आंविलतप स्तवन.

दान सुपात्रे दीजेहो भविका दान सुपात्रे दीजे.

ए राग.

वर्धमान जिन वंदु हो भावे वर्धमान जिन
वंदु; आतम भावे आणंदु हो जावे, वर्धमान जिन
वंदु. वर्धमान आंविल तप भाख्युं, परमातम पद
वरवा; एकादिक आंविल एम चढतां, शत आंविल
एम करवां हो. भावे० ॥ १ ॥ एक आंविल करी उप-
वास पश्चात्, वे आंविल उपवासे: चढने आंविल
उपवास अंतर, बीसे विश्राम वासे हो. भावे० ॥ २ ॥
नवपदमांथी गमे ते पदनो, जाप ते बीश हजार;
वार खमासण लोगस बारनो, कायोत्सर्ग विचारहो.
जावे० ॥ ३ ॥ गुरुमुखथी विधि पूर्वक उच्चरी, पूर्ण
थतां उझवीए; तद्भव त्रीजा भवमां मुक्ति, जूटुं

न लवीए हो. जावे० ॥ ४ ॥ चौदें वर्ष त्रण
 उपरे, बीशे दिवसे पूरो; विश्रामवण तप आ-
 ण, तप रहे न अधूरो हो. भावे० ॥ ५ ॥ पांच
 पच्चास छे आंखिल, उपवास शत निर्धार;
 करे बडभागी तपिया, लब्धि शक्ति भंडार हो.
 ० ॥ ६ ॥ आहारादि विषयोमां रसवण, आतम
 रसिया; क्षणमां मुक्ति पामे निश्चय, भाव
 उल्लसिया हो. भावे० ॥ ७ ॥ अंतगड सूत्रने
 चार दिनकरे, श्रीचंद केवली साध्युं; बुद्धिसा-
 आमोलासे; महासेनजीए आराध्युं हो.
 ० ॥ ८ ॥

जिनेश्वरस्तवनचतुर्विंशतिका

(१)

(राग देशाख.)

- परमप्रभुता तुं वर्यो, स्वामी ऋपज्जिणदं;
 ध्याने गुणठाणे चढी, टाळया कर्मना फंद. पर. १
- अंतरंगपरिणामथी, निज ऋद्धि प्रकाशी;
 क्षायिकभावे मुक्तिमां, सत्यानंदविलासी. पर. २
- कर्ता कर्म करण वळी, संप्रदान स्वभावे;
 अपादान अधिकरणता, शुद्धक्षायिकजावे. पर. ३
- नित्यानित्य स्वज्ञावने, सदसत् तेम धारो;
 वक्तव्यावक्तव्यने, एकानेक विचारो. पर. ४
- आठ पक्ष प्रभुव्यक्तिमां, षड् गुण सामान्य;
 सात नयोथी विचारतां, प्रभुव्यक्ति सुमान्य. पर. ५
- स्मरण-मनन एक तानमां, शुद्धव्यक्तिमां हेतु;
 तुज सरखुं मुज रुप छे, भवसागरसेतु. पर. ६
- साखेवनमां तुं वसो, निराखेवन पोते;
 रुद्धिसागर ध्यानथी, निजने निज गोते. पर. ७

૨ અજિતનાષસ્તવન.

(શ્રીરે સિદ્ધાચલ મેટવા-૫ રાગ.)

અજિતજીનેશ્વરદેવની, સેવા મુખકારી;
 નિશ્ચય ને વ્યવહારથી, સેવા જયંકારી. અજીત. ૧
 નિમિત્ત ને ઉપાદાનથી, સેવન ઉપકારી;
 દ્વેષ શ્વેદ ને ભય તજી, સેવો હિતકારી. અજીત. ૨
 દુર્લભ સેવન દશનું, ધાતોધાતે મળવું;
 પરપરિણામને ત્યાગીને, શુદ્ધજાવમાં જળવું. અજીત. ૩
 પદકારક જીવદ્રવ્યમાં, પરિમણમતાં જ્યારે;
 ત્યારે સેવન સત્ય છે, જવપાર ઉતારે. અજીત. ૪
 નિર્વિકલ્પ ઉપયોગથી, નિત્ય સંવો દેવા;
 નિજ નિજ જાતિની સેવના, મીઠા શિવમેવા. અ. ૫
 પરમપ્રજુ નિજઆગળે, સેવનથી હોવે;
 વુદ્ધિસાગર સેવતાં, નિજરૂપને જોવે. અજીત. ૬

३ संज्ञवनाथस्तवन.

(राग उपरनो.)

- संभवजिनवर जागतो, देव जगमां दीठो;
 अनुज्ञव-ज्ञाने जाणतां, मन लागे मीठो. सं. १
- प्रगटे क्षायिक लब्धियो, संभजिनध्याने;
 संज्ञवचरणनी सेवना, करतां सुख माणे. सं. २
- संज्ञवध्याने चेतना, शुद्ध ऋद्धि प्रगटे;
 वीर्योद्धासनी वृद्धिथी, मोह-माया विघटे. सं. ३
- संज्ञव-दृष्टि जागतां, संज्ञवजिनसरिखो;
 आलंबन संभवप्रवृ, एव ताण परखो. सं. ४
- संज्ञवसंयमसाधना, साचो एक नक्ति;
 बुद्धिसागर ध्यानमां, ज्ञान-दर्शनव्यक्ति. सं. ५

४ अजिनंदनस्तवन.

(राग उपरनो.)

- अजिनंदनअरिहंतनुं, शरणुं एक साचुं;
 लोकोत्तर चिन्तामणि, पामी दिव्य राचुं. अ. १

લોકોત્તર આનંદના, પરમેશ્વર જોગી;
 શાતા-અશાતાવેદની, ટલતાં સુખ યોગી. અ. ૨
 રજ્જલ ધ્યાનની એકતા, સેંચી પ્રભુ આળે;
 પુદ્ગલને દૂરે કરી, શુદ્ધરૂપ પ્રમાણે. અ. ૩
 પિંડસ્થાદિક ધ્યાનથી, પ્રભુ દર્શન આપે;
 બુદ્ધિસાગર જાક્તિથી, સત્ય-આનંદ વ્યાપે. અ. ૪

૫ સુમતિનાથસ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સુમતિચરણમાં લીનતા, સાતનયથી સ્ખરી છે;
 સમક્તિ પામી ધ્યાનથી, યોગિયોણ વરી છે. સુમતિ. ૧
 નેગમ સંગ્રહ જાણજો, વ્યવહાર વિચારો;
 ઋજુસૂત્ર વર્તમાનના, પરિણામને ધારો. સુમતિ. ૨
 અનુક્રમ ચરણ વિચારને, નયો સત્ત જણાવે;
 શબ્દ અર્થ નય ચરણને, અનુક્રમ ગ્રહાવે. સુમતિ. ૩
 દ્રવ્ય અને ભાવ ભદથી, ચડ નિક્ષેપ જેદે;
 હુજ ચારિત્રને ધારતાં, આઠ કર્મને છેદે. સુમતિ. ૪

अजर-अमर अरिहंत ! तुं, भेदज्ञावने टाले;
बुद्धिसागर चरणथी, शिवमंदिर म्हाले. सुमति. ५

६ पद्मप्रज्ञस्तवन.

(राग उपरनो.)

पद्मप्रभु ! जिनराज ! तुं, शुद्धचैतन्ययोगी;
क्षायिकचेतनऋद्धिनो, प्रभु ! तुं वड भोगी. पद्म. १
हरि हर ब्रह्मा तुं खरो, जडभावथी न्यारो;
अष्टऋद्धिज्ञोक्ता सदा, भवपार उतारो. पद्म. २
नाम-रूपथी जिन तुं, गुण-पर्यायपात्र;
शुद्धरूप ओळखाववा, गुरु तुं-हुं छात्र. पद्म. ३
सत्ताथी सरखो प्रभु, शुद्ध करशो व्यक्ति;
बुद्धिसागर भावथी, प्रभुरूपनी भक्ति. पद्म. ४

७ सुपार्श्वनाथस्तवन.

(राग केदारो.)

श्रीसुपार्श्वजिनेश्वर प्यारो,
न धथी तारोरे;

(८१)

स्थिरउपयोगे दिलमां धार्यो,
मोह-महामछ हायोरि.

श्री. १

मनमंदिरमां दीपकसरखो,
रूप जोइ जोइ हरखोरि;
पदकारकनो दिव्य तुं चरखो,
परम प्रभुरूप परखोरि.

श्री. २

क्षायिकगुणधारी-जयकारी,
शाश्वतशिवसुखकारीरे;
बुद्धिसागर चिद्घनसंगी,
जग जय जिन उपकारीरे.

श्री. ३

८ चंद्रप्रभस्तवन.

(राग केदारो.)

चंद्रप्रभुजिनवर जयकारी,
हुं जाउं बलिहारो रे;
केवलज्ञान ने केवल दर्शन,
क्षायिकसमकितधारो रे.

चं. १

अष्टगुणो, आठकर्मने टाळी,
 ध्याने प्रजु शिव वरिया रे;
 भावकर्म राग-द्वेषने टाळी,
 जवसागर झट तरिया रे.

चं. ५

शुभाशुभपरिणाम हठावी,
 शुद्धपरिणामने धार्यो रे;
 ध्यानवडे गुणठाणे चढतां,
 मोह-मल्ल खूब हार्यो रे.

चं. ६

चंद्रनी ज्योतिपेठे निर्मळ,
 चेतनज्योति दीपे रे;
 बुद्धिसागर चेतनज्योति,
 सर्वज्योतिने जोपे रे.

चं. ७

९ सुविधिनाथस्तवन.

(राग केदारो.)

सुविधिजिनेश्वर सुविधिधारी,
 वरिया मुक्ति-नारी रे;

(८३)

परपरिणामे बंध निवारी,
शुद्धदशा घट धारी रे, सु० १
यम-नियम-आसन जयकारी,
प्राणायाम अभ्यासे रे,
प्रत्याहार ने धारणा धारे,
चेतनशक्ति प्रकाशे रे, सु० २
ध्यान-समाधि ए योगनां अंगो,
पार लक्षा जिनदेवा रे;
बुद्धिसागर सुविधिजिनेश्वर,—
सेवा मीठा मेवा रे. सु० ३

१० शीतलनाथस्तवन.

(राग केदारो.)

शीतलजिनपति ! यतिततिवंदित,
शीतलता करनारा रे;
श्रज-अविनाशी-शुद्ध-शिवशंकर !
प्राणचकी तुं प्यारा रे. शी० १

(८४)

उपादान शीतलता समरे,

निमित्त सेवे साचुं रे;

समताथी क्षणमां छे मुक्ति,

शीतल रूपमां राचुं रे.

शी० २

उपशम-क्षयोपशम ने क्षायिक,—

जावे समता सार रे;

ज्ञानानंदी समता साधी,

उतरशे जवपार रे.

शी० ३

सहजानंदी शीतलचेतन,

अंतर्यामिदेव रे;

बुद्धिसागर शुद्धरमणता,

शीतलजिनपतिसेव रे.

शी० ४

११ श्रेयांसनाथस्तवन.

(राग केदारो.)

श्रीश्रेयासजिनसाहिवसेवा,

शाश्वसशिवसुखमेवा रे;

- द्रव्यार्थिक-पर्यायार्थिकनय,
शुद्ध निरंजन देवा रे. श्री० १
- योगी, भोगी, गतभय शोकी,
कर्माष्टकथी जित्त रे;
शुद्धोपयोगी, स्वपरप्रकाशक,
हायिकानिजंगुणलीन रे. श्री० २
- अनंतगुण-पर्यायिनी अस्ति,
समये समये अनन्तो रे;
परद्रव्यादिकनी नास्तिता,
समये अनन्ती वहन्ती रे. श्री० ३
- अस्ति-नास्तिमय शुद्धस्वरूपी,
संग्रहनयथी अनादि रे;
व्यक्तपणुं शब्दादिकनयथी,
सर्व जीवोमां आदि रे. श्री० ४
- अग्निथी जेम अग्नि प्रगटे,
शुद्ध चेतनथी शुद्ध रे;
बुद्धिसागर पुष्टालंबन,
उपादान-गुण बुद्ध रे. श्री० ५

१२ वासुपूज्यस्वामिस्तवन.

(राग केदारो.)

वासुपूज्यनी पूजा करतां,
पोते पूज्य ते थाय रे;
जिनवर-पूजा ते निजपूजा,
शुद्धविचारे सदाय रे.

वा० १

निर्विकल्प-उपयोगे पूजा,
ज्ञाव-निक्षेपे सारी रे;
योग-असंख्ये पूजा भाखी,
तरतमयोग विचारी रे.

वा० २

सालंबन पूजाथी मोटो,
निरालंबन भाखी रे;
रूपातीत पूजाथी मुक्ति,
छे बहुसूत्र त्यां साखी रे.

वा० ३

अष्टप्रकारी आदि पूजा,
द्रव्यपूजा सुखकारी रे;
एकांतवादी-पूजन मिथ्या,
समजो सूत्र विचारो रे.

वा

(८७)

नय-निक्षेपे पूजा भेदो,
करशे ते सुख पामे रे;
बुद्धिसागर पूज्यपणुं लही,
ठरशे ध्रुवपदगामे रे.

वा० ५

१३ विमलनाथस्तवन.

(श्री श्रेयांसजिन श्रंतर्यामी-ए राग.)

विमलजिनेश्वर चेतन जावो,
गावो बहु मन घ्यावो रे;
संग्रहनयथो निर्मळ चेतन,
शब्दादिकथी घनावो रे. वि. १
प्रतिप्रदेशे ज्ञान श्रनंतु,
छति सामर्थ्य-पर्याय रे;
क्षयोपशमयो-क्षयिकभावे,
लोकालोक जणाय रे. वि. २
असंख्यप्रदेशो-चिद्मयनराया,
अनंतशक्ति विलासोरे;

आविर्भावे चेतनमुक्ति,
 नासे सकल उदासी रे. वि. ३
 अनंतगुणनी शुद्धक्रियानो,
 समये समये जोगीरे;
 बुद्धिसागर शुद्धक्रियाथी,
 सिद्ध-सनातन-योगीरे. वि. ४

१४ अनंतनाथस्तवन.

(राग उपरनो.)

अनंतगुण-पर्यायनुं भाजन,
 अनंतप्रभु मन व्यावुरे;
 परपरिणमता दूर हठावी,
 शुद्धरमणता पावुरे. अ० १
 ज्ञानस्वरूपी-ज्ञेयस्वरूपी,
 परज्ञेयादिक भिन्नरे;
 ज्ञेय अनंता, ज्ञान अनंतु,
 ज्ञाना ज्ञानाभिन्नरे. अ० २

गुण अनंता समये समये,
 व्ययोत्पत्तिता पावेरे;
 द्रव्यरूप त्रणकालमां ध्रुव छे,
 केवलज्ञानी गावेरे. अ० ३
 अनंतगुणमां अस्ति-नास्तिता,
 समये समये जाणोरे;
 अस्ति-नास्तिथी सप्तभंगीनी,
 उत्पत्ति चित्त आणोरे. अ० ४
 एक समयमां सर्वज्ञावने,
 केवलज्ञानी जाणोरे;
 सप्तभंगीथी धर्म प्रबोधे,
 उपदेशक गुणवाणोरे. अ० ५
 विशेष स्वभावे गुण अनंता,
 भेद परस्पर पावेरे;
 बुद्धिसागर जाणे तेना,
 मनमां अनंतप्रभु थावेरे. अ० ६

१५ धर्मनाथस्तवन.

(राग उपरनौ.)

धर्मजिनेश्वर परमकृपालु,	
वंदी भवजय टालुंरे;	
धर्मजिनेश्वरध्यान कर्याथी,	
अन्तरमां अजवाळुंरे.	ध० १
वस्तु—स्वभाव ते धर्म प्रकाशे,	
केवलज्ञाने साचोरे;	
नय—निक्षेपे धर्मने समजी,	
शुद्धस्वरूपमां राचोरे.	ध० २
धर्मादिक षड्द्रव्यने जाणे,	
अनन्तगुण—पर्यायरे;	
ज्ञेयोपादेयहेयना ज्ञाने,	
वस्तु—धर्म परखायरे.	ध० ३
चेतनता पुद्गलपरिणामी,	
पुद्गल—कर्म करेछेरे;	
चेतनता निजरूपपरिणामी,	
कर्म—कलंक हरेछेरे.	ध० ४

(९१)

जड-पुद्गलथी न्यारो चेतन,
ज्ञानादिकगुण धारीरे;
बुद्धिसागर चेतन-धर्मे,
पामे सुख नरनारीरे. ध० ५

१६ शान्तिनाथस्तवन.

(राग केदारो.)

शान्तिजिनेश्वर अलख अरूपी,
अनन्तशान्तिस्वामीरे;
निराकार-साकार दो चेतना,
धारक छो निर्नामोरे. शान्ति० १
परमब्रह्मस्वरूपी, व्यापक,
ज्ञानयकी जिनरायारे;
व्यक्तिथो व्यापक नहि जिनजी,
प्रेमे प्रणमुं पायारे. शान्ति० २
आनंदघन-निर्मल प्रभुव्यक्ति,
चेतनशक्ति अनन्तिरे;

स्थिरोपयोगे शुद्धरमणता,
 शान्तिजिनवर-भक्तिरे. शान्ति० ४
 कर्म खर्याथी साची शान्ति,
 चेतनद्रव्यनी प्रगटेरे;
 शान्ति सेवे पुद्गलथी झट,
 चेतन-ऋद्धि वढूटेरे. शान्ति. ४
 चउनिक्षेपे शान्ति समजी,
 जाव-शान्ति घट धारोरे;
 बुद्धिसागर शान्ति लहीने,
 जल्दी चेतन तारोरे. शान्ति० ५

—
 कुंथुनाथस्तवन.

(राग केदारो.)

कुंथुजिनेश्वर करुणानागर, भावदयाजंडाररे;
 चिदानंदमय-चेतनमूर्ति, रूपातीत जयकाररे. कुं० १
 त्रण भुवननो कर्त्ता ईश्वर, करता वादी पक्षरे;
 सृष्टिकर्त्ता नहि छे ईश्वर, समजावे जिन दक्षरे. कुं० २

(९३)

निमित्तर्था कर्त्ता ईश्वरमां, दोषो आवे अनेकरे;
 विनाप्रयोजन जगनो कर्त्ता, होय न ईश्वर छेकरे. कुं० ३
 सृष्टिकार्य तो हेतु उपादान, कोण ? कहो सुविचारीरे;
 उपादान ईश्वरने माने, दोष अनेक छे चारोरे. कुं० ४
 सृष्टिरूप ईश्वर ठरतां तो, जडरूप थयो इशारे;
 आगमयुक्तिविचारे साचुं, समजो विश्वावोशारे. कुं० ५
 परपुद्गलकर्त्ता नहि ईश्वर, सिद्ध-बुद्ध निर्धाररे;
 स्वाभाविकनिजगुणना कर्त्ता, ईश्वर जग जयकाररे. कुं० ६
 चेतन ईश्वर थावे सहेजे, ध्यान करी एकरूपरे;
 बुद्धिसागर ईश्वर पूजो, चिदानंद-गुणज्ञूपरे. कुं० ७

१८ अरनाथस्तवन.

(श्रीरे सिद्धाचल जेटवा-ए राग.)

श्रीअरनाथजो वंदीए, :
 शुद्ध ज्ञान प्रकाशी; .
 जड-चेतनभेदज्ञानथो,
 टले सकल उदासी. श्री अ० २

संग्रहनय एकान्तथी,
 एक सत्ता माने;
 सर्व जीवनो आत्मा,
 एक दील पिठाणे.

श्री अ० २

व्यवहारनय विशेषथी,
 व्यक्ति बहु देखे;
 व्यक्ति विना सत्ता कदी,
 कोष्ट नजरे न पेखे.

श्री अ० ३

सामान्य ने विशेषनी,
 एक द्रव्ये स्थिति;
 व्यक्ति अनंता आत्मा,
 अनेकान्तनी गेति.

श्री अ० ४

माया पुद्गल-भावयी.
 छती शास्त्रे भाषी;
 चैतन्य-भावे ज्ञाणजी.
 माया अछती दाखी.

श्री अ० ५

एकान्त मिथ्या मदा.
 नित्यादिकभावा.

बुद्धिसागर धर्म ठे,

स्याद्वादस्वभावा.

श्री अ० ६

१९ महिनाथस्तवन.

(हे सुखकारी ! आ संसारथकी जो मुजने
उद्धरे-ए राग.)

उपयोग धरी,

महिजिनेश्वर प्रणमो शिवसुख धारीए;

तजी बाह्य-दशा,

शुद्धरमणतायोगे कर्म निवारीए.

प्रभु ! मुज सत्ता ठे तुजसमी,

निर्मलव्यक्ति मुज चित्त रमी;

तैं अशुद्ध-परिणति तुर्त दमी. उपयोग. १

निजभावरमणता रंगां,

अंतर्यामीप्रभुने गाशुं;

प्रभुव्यक्तिसमा अन्तर थाशुं. उपयोग २

चेतनता निजमां रंगां,

प्रभु ! तुज मुज अंतर झट जाशे;

सहजानंदो चेतन थासे.	उपयोग. ३
प्रभु ! वस्तु-धर्म तन्मय थावुं,	
मुज सत्ताधर्म प्रगट पावुं;	
गुणठाणे गुण सहु निपजावुं.	उपयोग. ४
प्रभुध्याने शुद्धदशा जागे,	
वेगे जयडंको जग दागे;	
बुद्धिसागर जिनवररागे.	उपयोग. ५

२० मुनिसुव्रतस्वामीस्तवन.

(श्रीसंज्ञवजिनराजजीरे, ताहरुं अकळ स्वरूप,
जिनवर पूजो-ए राग.)

मुनिसुव्रतजिन ! ताहमरे,	
अलग्न-अगोचररूप, मनमांध्यावुं;	
असंग्यप्रदेशो आतमार,	
परमेश्वर जगभूप.	मन.
ध्यावुं ध्यावुंरे अनुभवयोगे,	
गुह्यध्याने ध्येयस्वरूप.	मन. १

द्रव्य-क्षेत्र-काल-जावथोरे,	
चेतनव्यक्ति शुद्ध,	मन.
परद्रव्यादिकनास्तितारे,	
क्षायिक-केवलबुद्ध.	मन. २
सादि-अनंतिभंगथोरे,	
पाम्या परमानंद,	मन.
प्रदेशप्रदेशप्रति ज्ञानमारे,	
भासे ज्ञेय श्यनंत.	मन. ३
परद्रव्य-पर्यायानंतनुरे,	
एक प्रदेश करे तोल,	मन.
एक समयमां ज्ञानथोरे,	
चेतन द्रव्य अमोक्ष.	मन. ४
पण्डुदगल दूर करीरे,	
धया प्रभु ! कृतकृत्य,	मन.
चेतनव्यक्ति समारवारे,	
तुज श्यालंघन मत्त.	मन. ५
प्रियोगे प्रभु ! श्यादयंरि,	
अनंतशक्ति नाय !	मन.

(९८)

एकमेक तुज ध्यानथोरे,

थइ झालुं तुज हाथ.

मन. ६

अरुपी अरुपीने मळेरे,

साची जीवसगाइ,

मन.

बुद्धिसागर जागियोरे,

आवी मुक्तिवधाइ,

मन. ४

२१ नामिनाथस्तवन.

(थांपर वारी मारा साहिवा

कावील मत जाजो—ए राग.)

नमिजितवर नमुं भावथी, मारे मोंघा मोले;

धर्मादिद्रव्य—शक्तियो, एक गुणना न तोले. १

शुद्धध्यानमां आवाने, गंगारगमां वमियो;

धातोधात मळी खरी. लेश मात्र न खमियो. २

स्व स्व जाति मळी खरी, जड—ताव विद्वरे;

ध्याता ध्येयता तातमां. मल्य—गुणवटां म्फुरे. ३

अनुत्तम—ताळी लागतां. आनंद—गुमागी;

परमप्रभु—आदर्शमां. जोड जाति में मारी. ४

(९९)

शुद्धद्रव्य जेवुं ताहरुं, तेवुं मारुं दीतुं;	
सत्ताए सरखा प्रभु, मन लाग्युं मीतुं.	५
तारुं ध्यान ते माहरुं, दोष मुजथी नासे;	
शुद्धदशाना ध्यानमां, एकमेकता जासे.	६
एकमेकता योगमां, मनमंदिर आण्या;	
ताण्या जाओ नहि व्यक्तिथी, पण शाने ताण्या.	४
शुद्धज्ञेयाकारी ज्ञानयी, एकरूपे भळिया;	
तुज सेवाकारव्यक्तिथी, वेगे दोषो टळिया.	८
निर्विकल्प-उपयोगथी, शुद्धरूपमां मळशुं;	
बुद्धिसागर शिवमां, ज्योति ज्योतमां भळशुं.	९

२२ नेमिनाथस्तवन.

(राग उपरनो.)

राजुस कहे छे शानळा ! केम पाछा वळिया;	
मुजने मृकी नाथजी, कोनाथी हळिया.	१
पशुदया मनमां यत्ती, केम म्हारी न थ्याणो;	
खीने दुःखी करी प्रभु ! दृष्ट फोगट ताणो.	२

- लज न करवां जो हतां, केम आंही आव्या;
पोतानी मरजीविना, केम बीजा लाव्या. ३
- ऋषनादिकतीर्थकरा, गृहवासे वसिया;
तेनाथी शुं तमे ज्ञानी के, आवी दूरे खसिया. ४
- शुकन जोतां न आवड्या, कहेवाता त्रिज्ञानी;
वनवानुं एम जो हतुं, वात पहेलां न जाणी. ५
- जादवकुलनी रीतकी, बोल बोली न पाळे;
आरंभी पडतुं मूके, ते शुं ? अजुवाळे. ६
- काळा कामणगारका, भीरु थइ शुं ? वळिया;
हुकमथी पशुआं दया, आण मानत वळिया. ७
- विरागी जो मन हतुं, केम तोरण आव्या;
आठनवोनो प्रीतकी, लेश मनमां न लाव्या. ८
- मारी दया करी नहि जरा, केम अन्यनी करशो;
निर्दय थइने वाल्हसा, केम ठामे ठरशो. ९
- विरहव्यथानी अग्निमां, वळती मने भूकी;
काळाथी करी प्रीतकी, अरे पोते हुं चूकी. १०
- जगसां कोइ न कोइनुं, एम राजुल धारे;
गिणी थइ वैरागिणी, मन एम विचारे. ११

- संकेत करवा प्यारीने, प्राणपति ! अहिं आव्या;
हरिणदयाथो बहु दया, प्रभु ! मुज पर लाव्या. १२
- भवनां लक्ष निवारवा, जान मुक्तिथी आणी;
आंखे आंख मिलावीने, मने मुक्तिमां ताणी. १३
- हुं भोळो समजी नहीं, साची जगमां अवळा;
नाथे नेह निजावियो, धन्य स्वामी सवळा. १४
- जोगावलीना जोरथी, गृहवासमां फसिया;
ऋषजादिकतीर्थकरा, ललनासंगरसिया, १५
- भोगावलीना अजावथी, मारो संग न कीधो;
ब्रह्मचारी मारा स्वामिजी, जश जगमां लोधो. १६
- स्त्रीने चेतावा आविया, स्वामी उपकारी;
आठ जवोनी प्रीतडी, पूरी पाळो सारो. १७
- हाथोहाथ न मेळव्यो, स्वामी गुणरागी;
स्वामीना ए कृत्यथी, हुं थड वैरागी. १८
- त्रिज्ञानीना कार्यमां, कांड आवे न खामी;
राजुल वैरागण वनी, शुद्ध-चेतना पामी, १९

झूठां सगपण-मोहथी, मोहनी ए माया;	२०
त्रांतिथी जगजीवना, नाहक ललचाया.	
नर के नारी हुं नही, पुद्गलथी हुं न्यारी;	२१
पुद्गल-कायाखेलमां, शुद्ध-बुद्धता हारी.	
नामरूपथी जिन्न हुं, एक चेतन जाति;	२२
क्षात्रियाणी व्यवहारथी, कोइ मारी न ज्ञाति.	
अनंतकालथी आथडी, संसारमां दुःखी;	२३
विषयविकारो सेवतां, कोइ थाय न सुखी.	
जडसंगे परतंत्रता, मोह-वैरीए ताणी;	२४
उपकारी साचा प्रभु ! सत्यपंथमां आणी.	
वनी वैरागण नेमिनी,-पासे झट आवी;	२५
उपकार। स्वामी कर्या, संयमलय लावी.	
शोभा सतीनी मोटको, जग राजुल पामी;	२६
रहनेमिने बोधथो, थइ गुणविश्रामी.	
एक टेकी थइ राजुले, जाव-स्वामी कीधा;	२७
अद्भुतचारित्र धारीने, जगमां जश लीधा.	
साची भक्ति स्वामीनी, अंतरमां उतारी;	२८
नवरस-रंगे झीलती, लहे सुख खुमारी.	

चेतन-चेतनाभावथी, एक संगे मळियां;	
क्षपकश्रेणी-निस्सरणीथी, शिवमंदिर भळियां.	२९
कर्म-कटक संहारीने, नेम-राजुलनारी;	
शिवपुरमां सुखिया थयां, वंदु वार हजारो.	३०
शुद्धचेतनसंगमां, शुद्धचेतना रहेशे,	
शुद्धिसागर भक्तिथी, शाश्वतसुख लहेशे.	३१

२३ पार्श्वनाथस्तवन.

(राग उपरनो.)

पार्श्वप्रभु प्रभुतामयी, मारे मोटुं शरणुं;	
मेरु थवलयी कहो, कोण झाले तरणुं.	१
भावचिंतामणि तुं प्रभु ! शाश्वतसुख आपे;	
चउ निक्षेपे प्यावतां, भवना दुःख कापे.	२
तारुं मारुं आंतरु, एकलीनता टाळे;	
सादि-अनंतिसंगथी, दुःख कोइ न काळे.	३
शुद्धदशापरिणामथी, निशदिन नुज भेटुं;	
शुद्धदृष्टिथी देयतां, लेश लागे न छेटुं.	४

तुज मुज अंतर भागशे, संयमगुणयुक्ति;
 क्षेत्रभेदने टाळीने, सुख लहिशुं मुक्ति. ५
 मुक्तिमां मळशुं प्रभु, एम निश्चय धार्यो;
 ध्याने रंगवधामणां, मोह-भाव विसार्यो. ६
 तुज संगी थड चेतना, शुद्धवीर्य उल्लासो;
 बुद्धिसागर जागियो, चेतन विश्वासी. ७

२४ महावीरस्वामीस्तवन.

(राग उपरनो.)

त्रिशलानंदन ! वीरजी ! मनमंदिर आवो;
 जाव-वीरता माहरी, प्रभु ! प्रेमे जगावो. १
 जाव-वीर संचारथी, प्रभु ! मोह न आवे;
 द्रव्य-वीर संचारमां, मोहनं जोर फावे. २
 चार निक्षेपे ध्याइए, जाव-वीर्यना धारी;
 समकितगुणठाणाथकी, प्रन्नो ! तुं संचारी. ३
 जाव-वीर्य प्रगटाववा, आलंवन सावुं;
 क्षयोपशम-क्षाधिकमां, मन मारुं राच्युं. ४

ક્ષયોપશમે તે હેતુ છે, ક્ષાયિકગુણકાજ;
 ક્ષાયિક-વીર્યતા આપોને, રાહો મુજ લાજ. ૫
 અસંખ્યપ્રદેશે ક્ષાયિક, ભાવ-વીર્ય અનંત;
 યોગ-ધ્રુવતા ધારીને, લહે વીર્યેને સંત. ૬
 મતિ-સંગી પુદ્ગલવિષે, જે વીર્ય કહાતું;
 ભેગતણી ધ્રુવતાથકી, ધ્યાને લેશ ન જાતું. ૭
 ભાવ-વીર ! પ્રભુ આતમા, અંતર ગુણભોગી;
 ધ્રુવતા એકતા લીનતા, સાધનથી યોગી. ૮
 ભાવ-વીર્ય નિજમાં જઙ્ગ્યું, વાગ્યું જિતનગારું;
 તરક્યો વિજયનો વાવટો, ક્ષાયિકસુખ સારું. ૯
 પ્રાનંદમંગલ જીવમાં, જ્ઞાન-દિનમણિ પ્રગટયો;
 દર્શન-ચંદ્ર પ્રકાશિયો, તવ મોહજ વિઘટયો. ૧૦
 અનંતગુણ-પર્યાયનો, જીવ ભોગી સવાયો;
 શુદ્ધિસાગર મંદિરે, ચેતન ફટ આયો. ૧૧

कलश.

(ओछव रंग वधामणां, प्रभुपासने नामे--ए राग.)

चोवीश जिनवर भक्तिथी, गाया गुण रागे;
गाशे ध्याशे जे प्रभु, ते अन्तर जागे. १

अन्तरना उद्योतथी, होय संगळसाळा;
मनमंदिर प्रभु आवतां, टळे माहना चाळा. २

जिनभक्ति निजरूप छे, चेतन उपयोगी;
अनंतगुण-पर्यायनो, समये होय भोगी. ३

झळझळ ज्ञाननी ज्योतिमां, जड-चेतन भासे;
चेतन परमेष्ठी सदा, एम ज्ञानी प्रकाशे. ४

चेतननी शुद्धभक्तिथी, शुद्धचेतन परग्वुं;
अनेकान्तनय-दृष्टिथी, प्रभु गाडने हरग्वुं. ५

संवत आंगणाम चोमने पुनम दिन सागे;
अषाढ शुक्ल पक्षमां, गाम माणसा धारो. ६

सोमवार चढता दिने, चोवीस जिन गाया;
अन्तरना उपयोगथी. सत्य-आनंद पाया. ७

सुखनागरगुह प्रेमथी. वृद्धिसागर गावे;
ध्यावशे जे भवी. ते शिवमुख पावे. ८

जिनेश्वरस्तवन चतुर्विंशतिका.

(२)

१ ऋषभदेवस्तवन.

(प्रथम जिनेश्वर प्रणमोए-ए राग.)

ऋषभजिनेश्वर ! वंदना,

होशो वारंवार;

पुरुषोत्तम जगवान निराकार संत छो,

गुणपर्यायआधार. ए. टेक.

उत्पत्ति-व्यय ध्रुवता,

एक समयमां हि जोय;

पर्यायार्थिकनयथी व्यय-उत्पत्ति छे,

द्रव्यधकी ध्रुव होय.

ऋ. १

सत् करतां सामर्थ्यना,

होय पर्याय अनन्त;

अगुरुलघुनो शक्ति ते तेहमां जाणीए,

अनन्त शक्ति स्वतंत्र.

ऋ० २

परमभाव ग्राहक प्रभु,

तेम सामान्य विशेष;

ज्ञेय अनन्तनुं तोल करे प्रभु ! ताहरो,

क्षायिक एक प्रदेश.

क० ३

स्थिरता क्षायिकभावथी,

मुखथी कही नहि जाय;

अनन्तगुण निज कार्य करे लहो शक्तिने,

उत्पत्ति-व्यय पाय.

क० ४

गुण अनन्तनी ध्रुवता,

द्रव्यपणे ठे अनादि;

गुणनी शुद्धि अपेक्षी पर्याये करी,

भंगनी स्थिति छे सादि.

क० ५

सादि अनन्ति मुक्तिमां,

मुख विलसोत्रो अनन्त;

मुख ज्ञेयादिक ज्ञानमां ज्ञाता जगगुरु,

ज्ञान अनन्त वहंत.

क० ६

रागद्वेष-युगल हणा,

अइया जग महादेव,

बुद्धिसागर अवसर पामी नक्तिथी,
पामे अमृतमेव.

क० ७

२ अजितनाथस्तवन.

(श्री संभवजिन ! ताहरेंरे, अलख
अगोचर रूप-ए राग.)

अजित जिनेश्वर सेवनारे,

करतां पाप पलाय;

जिनवर सेवो. सेवो सेवोरे,

भविकजन ! सेवो,

प्रभु शिवसुखदायक मेवो,

प्रभु सेवे सिद्धि सुहाय.

जिनवर.

मिथ्या-मोह निवारीनेरे,

क्षायिक-रत्न ग्रहाय;

जिनवर.

चरित्र-मोह हठावतारे,

स्थिरता क्षायिक थाय.

जिनवर. १

क्षपक-ध्रेणि आरोहोनेरे,

शुक्ल-ध्यानप्रयोग.

जिनवर.

(११०)

ज्ञानवरणीयादिक हणीरे,	
क्षायिक नवगुण-जोग.	जिनवर. २
अष्टकर्मना नाशथीरे,	
गुण-अष्टक प्रगटाय;	जिनवर.
एक समय समश्रेणिणरे,	
मुक्तिस्थान सुहाय.	जिनवर. ३
नात्यंतज्ञाव मुक्तिनोरे,	
जडिममयी नहि खास;	जिनवर.
व्योमपरे नहि व्यापिनीरे,	
नहि व्यावृत्ति-विलास.	जिनवर. ४
सादि अनंत स्थितिथीरे.	
सिद्ध बुद्ध भगवंत;	जिनवर.
झलहल ज्योति ज्यां जंगमंगरे,	
ज्ञेयतणो नहि अंत.	जिनवर. ५
परज्ञेय ध्रुवता त्रिकालमांरे.	
उत्पत्ति-व्ययमाथ;	जिनवर.
निजज्ञेय ध्रुवता अनन्तनोरे.	
पर्यायसह शिवनाथ.	जिनवर. ६

(१११)

परजाणे परमां न परिणमेरे,

अशुद्धभाव व्यतीत;

बुद्धिसागर ध्यानथीरे,

थावे ध्यानी अजित.

जिनवर.

जिनवर. ४

३ संभवनाथस्तवन.

(देखो गति देवनीरे—ए राग.)

संभवजिन ! तारशोरे,

तारशो त्रिभुवननाथ ! संभवजिन ! तारशोरे.

निमित्तना पुष्टाखंयनेरे,

साध्यनी सिद्धि कराय;

उपादाननी शुद्धतारे,

निमित्तविना नहि थाय.

संभव. १

द्रव्य क्षेत्र काल भावयीरे,

निमित्त बहु भेद;

ज्ञान दर्शन चारित्र्य-नारे,

निमित्त टाळे मंद.

संभव. २

शुद्धदेवगुरु हेतु छेरे,

उपादान करे शुद्धि;

उपादान अभिन्न छेरे,

कार्यथी जाणो बुद्ध.

संभव. ३

कार्य द्रव्यथी भिन्न छेरे,

निमित्त हेतु व्यवहार;

शुद्धादिक षट् भेद छेरे,

व्यवहार नयना धार.

संभव. ४

भिन्न निमित्त पण कार्यमांरे,

उपादान करे पुष्टि;

निमित्तवण उपादानथीरे,

थाय न साध्यनी सृष्टि.

संभव. ५

पुष्टालंबन जिनविभुरे,

आदर्यो मन धरी भाव;

उपादाननी शुद्धिमांरे,

वन्तरे शुद्ध वनाव.

संभव. ६

त्रिकरणयोगथी आदर्योरे,

मन धरी साध्यनी दृष्टि;

बुद्धिसागर सुख लहेरे,

पामी अनुभव-सृष्टि.

संभव. ७

४ अभिनन्दनस्तवन.

(पद्मप्रभु ! तुज मुज. आंतरं—ए. राग.)

अभिनन्दनजिनरूपने,

ध्यानमां स्मरणधी लावुंरे;

ध्यानमां लीनतायोगधी,

सुख अनन्त घट पावुंरे.

अभि. १

मन-वच-कायाना योगनी,

स्थिरता जेह प्रमाणरे;

तदनुगत वीर्यता उद्यसे,

भाव दायोपदाम सुखवाणरे.

अभि. २

असंग्यप्रदेशमयी व्यक्तिमां,

ध्यानधी एकता धाररे;

संदिग्ध-वीर्य त्यां मंजरे,

उज्ज्वल अप्यवमापरे.

अभि. ३

क्षणक्षण उज्ज्वल ध्यानमां,
 प्रगटतां सहज आनन्दरे;
 बाह्य जड विषयता सुखनो,
 वेगथी नासतो फन्दरे.

अभि. ४

अन्तरशुद्धपरिणतिथको,
 भावथी होय निज मुक्तिरे;
 शुद्धनयस्थापना सहजथी,
 प्रगटतो ए तत्त्वनी युक्तिरे.

अभि० ५

क्षयोपशम ज्ञान-वीर्यथी,
 द्वायिक--धर्म ग्रहायरे;
 निर्विकल्पउपयोगमां,
 श्रुतज्ञान एक स्थिर थायरे.

अभि० ६

चावश्रुतज्ञानआलंबने,
 जीव ते जिनरूप थायरे;
 बुद्धिसागर शिवसंपदा,
 मंगल श्रेणि पमायरे.

अभि० ७

एक अनेकता वस्तुमां,
 (नित्य अनित्यता धाररे;
 समय सापेक्ष विचारतां,
 होय अनेकान्त विस्ताररे.

सुमति • ५

सदसत् कथ्य अकथ्य छे,
 जिनवर धर्म अनन्तरे;
 ज्ञानमां ज्ञेयनी भासना,
 जाणे एक समय भदन्तरे.

सुमति • ६

सम्यग्ज्ञानप्रभावथी,
 प्रभु ! तुज रूप जणायरे;
 चार प्रमाण ने भंगथी,
 धर्म अनेक परखायरे.

सुमति • ७

मन-वच-कायअतीत तुं,
 आदर्यो योगथी साररे;
 तुज मुज एकता संपजे,
 बुद्धिसागर निर्धाररे.

सुमति • ८

દૂરવર્તી જે જ્ઞેય જ્ઞાનમાંહિ જાસતો,
 જ્ઞાન અચિન્ત્યસ્વજાત્ર હૃદયમાં આવતો;
 જ્ઞેયવિના સદ્ જ્ઞાનની શૂન્યતા જાણીએ,
 ષડ્ દ્રવ્યો પર્યાય અનન્ત મન આણીએ. ૫
 અસ્તિવિના ન નિષેધ ઘટે કોઈ દ્રવ્યનો,
 દ્વિ વણ નહિ અદ્વૈત નિષેધ કેમ સર્વનો;
 દ્વૈતનું જ્ઞાન થયા વણ અદ્વૈત શું કહો,
 ભાસે જ્ઞાનમાં દ્વૈત સત્યભાવ સદ્દહો. ૬
 દ્રવ્ય અને પર્યાયથી જ્ઞેય અનન્તતા,
 વસ્તુધર્મ સ્યાદ્વાદ ત્યાં એકાનેકતા;
 ધ્રુવતા જ્ઞેયના દ્રવ્યપણે નિત્યતા સ્વરી,
 ઉત્પત્તિ-વ્યય જ્ઞેયઅનિત્યતા અનુસરી. ૭
 જીવદ્રવ્ય એકવ્યક્તિ અનાદિ-અનન્ત છે,
 ગુણ-પર્યવઆધાર ચેતનર્જી સન્ન છે;
 બુદ્ધિસાગર જિનવરવાણી સદ્દહે,
 સમકિત-શ્રદ્ધાયોગે અપેક્ષા સદ્દહો. ૮

- तेरमे चउदमे नसाव्यां हो' चि. ३
 केवलज्ञाने ज्ञेय अनन्ता,
 समय समय प्रभु ! जाणो;
 अव्याबाध अनन्तु वीर्य,
 समय समय प्रभु ! माणो हो' चि. ४
 ऋद्धि तमारी तेवीज मारी,
 कदिय न मुजथी न्यारी;
 चंद्रप्रभु आदर्श-निहाळी,
 आत्मिकऋद्धि संजारी हो' चि. ५
 निज स्वजातीय सिंह निहाळी,
 अजवृन्दगतहरि चेत्यो;
 निज स्वजातीय सिद्ध संभारी,
 जीव स्वपदमां वहेतो हो' चि. ६
 अन्तर-दृष्टि अनुभव-योगे,
 जाग। निजपद रहियो;
 बुद्धिमागर परम महोदय,
 शाश्वतलक्ष्मी लहियो हो' चि. ७

९ सुविधिनाथस्तवन.

(नदी यमुनाके तोर-ए राग.)

सुविधिजिनेश्वर ! देव ! दया दीनपर करो,
करुणावंत महंत विनंति ए दोल धरो;

भवसागरनी पार उतारो कर ग्रही,
शक्ति अतन्तना स्वामी कहाबोछो मही. १

तमनो शो छे नार कहो रवि आगळे,
कीडीनो शो भार के कुंजरने गळे;
कर्मतणो शो भार प्रभुजी ! तुम छते,
सिंहतणो शो भार अष्टापद त्यां जते. २

शुं खद्योतनुं तेज रवि ज्यां झळहळे,
तेम शुं मोहनुं जोर के उपयोग नीकळे;
ससलानुं शुं जोर सिंहआगळ अहो !
अनेकांत ज्यां ज्योति एकांतनुं शुं कहो. ३

परमप्रभु वीतराग राग त्यां शुं करे,
देखी इन्द्रनी शक्ति के सुर सहु करगरे;
प्राणजीवन वीतराग हृदयमां मुज वस्या,
ते देखी मोहयोध के सहु दूरे खस्या. ४

गुण—पर्यायाधार ! स्मरण त्हारुं खरुं,
 ध्यान—समाधियोगे अलख निजपद वरुं;
 परमब्रह्म ! जगदीश्वर ! जय जिनराजजी !
 शरणे आव्यो सेवक राखो लाजजो.

५

वार वार शो ? विनति जाणो सहु कह्युं,
 वार लगाडो न लेश दुःख में बहु सह्युं;
 बुद्धिसागर सत्य भक्तिथी उच्चारजो,
 वन्दन वार हजार विनति ए स्वीकारजो.

१० शीतलनाथस्तवन.

प्रीतलडो बंधाणीरे शीतल जिणंदशुं,
 प्रभुविना क्षणमात्र नहि सोहायजो;
 प्रेमीविना नहि बीजो ते जाणी शके,
 रूप प्रभुनुं देखी मन हरग्वायजो. प्रीतलडो. १
 अन्तरना उपयोगे प्रभुजी दिल वस्या,
 भक्ति आधीन प्रभुजी प्राण सनाथजो;
 अनुभवयोगे रंग मजीठनो लागियो,
 त्रणभुवनना स्वामी आव्या हाथजो. प्रीतलडो. २

वृद्धिसागर अनुभव—वाजां वागीयां,
भेट्या शीतलजिनवर जग जयकारजो. प्रीतलडो ७

११ श्रेयांसनाथस्तवन.

(श्री वीरप्रभु ! चरम—ए राग)

श्रेयांसप्रभु ' अन्तर्गामी क्षायिक—नवलविधधणी;

दाता दाना, परोपकारी निर्भय योगी दिनमणि.

प्रभु शुद्धस्वरूप त्वां जेवुं,

प्रभु शुद्ध स्वरूप त्वां जेवुं.

उत्तरायणने विद्या जेवुं

श्रेयांस ?

प्रभु त्वां जेवुं त्वां जेवुं त्वां जेवुं

प्रभु अन्तर्गामी त्वां जेवुं त्वां जेवुं

व्यापक ज्ञानथी विष्णु छो,
सुरपति करे पदसेवारे. वासुपूज्य. २

आदि-अनन्त तुं व्यक्तित्थी,
एवंभूतथी योगीरे;

अनाद्यनन्त सत्तापणे,
गुणपर्यवनो भोगीरे. वासुपूज्य. ३

व्याप्य व्यापकता अभेदता,
ज्ञाताज्ञेय अभेदीरे;
भिन्नाभिन्न स्वज्ञाव छे,
वेदरहित पण वेदीरे. वासुपूज्य. ४

परम सहोदय चिन्मणि,
अजरामर अविनाशीरे;
नित्य निरंजन मुरमयी,
व्यक्तिशुद्ध प्रकाशीरे. वासुपूज्य. ५

निरक्षर अक्षर विभु,
जगबंधव जगत्रातारे,
दायिक नवलब्धिधणो,

पुरुषोत्तम पुराण तुं,
तुज ध्याने सुख लहीशुंरे;
बुद्धिसागर शुद्धता,
पामी जिनपद रहीशुंरे. वासुपूज्य. ७

१३ विमलनाथस्तवन.

(ज्यां लगे आतम तत्त्वतुं—ए राग.)

विमलजिनचरणनी सेवना,
शुद्धभावे करशुं;
अन्तर ज्योति झळहळे,
शिवस्थानक ठरशुं. विमल. १
पुद्गल भावना खेलथी,
चित्तवृत्ति हठावुं;
परमानन्दनी मोजमां,
निर्मल पद पावुं. विमल. २
अन्तर रमणता आदरी,
ध्रुवता निज वरशुं;

मनमोहन जगनाथना,
 उपयोगथी तरशुं.
 असंख्यप्रदेशी आतमा,
 नित्यानित्य विलासी;
 स्याद्वादसत्तामयी सदा,
 जोतां टळती उदासी.
 पुद्गल-ममता त्यागीने,
 अन्तरमां रहीशुं;
 अनुभवअमृत स्वादथी,
 अक्षयसुख लहीशुं.
 काया-वाणी-मनथकी,
 विमलेश्वर न्यारो;
 शुद्ध परिणतिभक्तिथी,
 भेटीशुं प्रभु प्यारो.
 स्थिर उपयोग प्रभावथी,
 एकधातथी मळशुं;
 बुद्धिसागर भक्तिथी,
 ज्योति ज्योतमां मळशुं.

विमल. ३

विमल. ४

विमल. ५

विमल. ६

विमल. ७

१४ अनन्तनाथस्तवन.

(शांतिजिन ! एक मुज-ए राग.)

- अनन्त जिनेश्वर नाथने,
वन्दतां पाप पलायरे;
रवि आगळ तम शुं ? रहे,
प्रभु नजे मोह विलायरे. अनन्त १
- अनन्त गुणपर्यायपात्र तुं,
व्यक्ति एवंभूत साररे;
संग्रहनय परिपूर्णता,
ध्याता तेव्यक्तिथी धाररे. अनन्त. २
- उपशम जाव क्षयोपशमथी,
साध्यनी सिद्धि करायरे;
धर्म निज वस्तुस्वभावमां,
स्थिर उपयोग सुहायरे. अनन्त. ३
- ज्ञानदर्शनचरण-गुणविना,
व्यवहार कुलआचाररे;
साध्यलक्ष्ये शुद्ध चेतना,
जाणवो शुद्धव्यवहाररे. अनन्त. ४

द्रव्य क्षेत्र काल जावथी,
पर्याय द्रव्य अनन्तरे;
शुद्ध आलंबन आदरी,
व्यक्तिथी थाय भदंतरे. अनन्त. ५

स्वकीय द्रव्यादिकभावथी,
अनंतता अस्तिपणे साररे;
पर द्रव्यादिक अस्तिनो,
नास्तिता अनन्त विचाररे. अनन्त ६

वीर्य अनन्त सामर्थ्यथी,
उत्पाद-व्यय प्रतिद्रव्यरे;
छति पर्यायथी ध्रुवता,
समय समयमांहि नव्यरे. अनन्त. ७

धर्म अनन्तनो स्वामी तुं,
ध्यानमां ध्येयस्वरूपरे;
बुद्धिसागर निज द्रव्यनी,
शुद्धि ते जय ! जिनचूपरे. अनन्त. ८

(१३४)

चर्मो-हर्ता चेतन कर्मनो,
साक्षि-अन्तर योग; जगत्मां.
आत्मसाक्षात् रमणता आदरे,
प्रगटे शिवसुखभागे. जगत्मां. ५

सुख आनन्दनी लोका ध्यानमां,
चेतन अनुभव पाय; जगत्मां.
प्रवर्धमाननी स्थिता होवे,
बोधि आनन्द प्रगटाय. जगत्मां. ६

सच्चिदानन्दसावि शुभउपयोगमां,
ध्याता धेयतो भेद; जगत्मां.
सुखरसयोग शुद्धनसाविमां,
दृष्टतो विकल्पतो वेद. जगत्मां. ७

अन्तरनी उत्तरीने साख्यो,
निर्णय सुखयोग साय; जगत्मां.

सुखरसयोग

सोरो

सम

१६ शान्तिनाथस्तवन.

(साहिब सांभळोरे संज्ञव-ए राग.)

- शान्तिनाथजीरे ! शान्ति साची आपो;
 उपाधि हरीरे, निज पदमां निज थापो. शान्ति. १
 शान्ति केम लहुंरे, तेनो मार्ग वतावो;
 चिनति माहरीरे, स्वामी दीलमां लावो. शान्ति. २
 शान्ति प्रभु कहेरे, धन्य ! तुं जगमां प्राणी;
 शान्ति पामवारे, मनमां उलट आणी. शान्ति. ३
 जम ते जडपणेरे, चेतन ज्ञानस्वभावे;
 भेदज्ञानना योगथीरे, समकित-श्रद्धा थावे. शान्ति. ४
 सद्गुरु परंपारे, आगमना आधारे;
 उपशमभावथीरे, शान्ति घटमां धारे. शान्ति. ५
 साधु संगतेरे, पामी ज्ञाननी शक्ति;
 समतायोगथीरे, प्रगटे शान्ति-व्यक्ति. शान्ति. ६
 चेतन द्रव्यनुंरे, करवुं ध्यान ज जावे;
 चंचलता हरेरे, साची शान्ति आवे. शान्ति. ७
 सत्य-समाधिमांरे, शान्ति सिद्धि वतावे;
 रसिया योगियोरे, शान्ति साची पावे. शान्ति. ८

शुद्धं आत्मस्वरूप वतावी,

मिथ्या-व्रमणा हठावेरे;

अस्ति नास्तिमयधर्म अनन्ता,

द्रव्य द्रव्यमां भावेरे.

कुंथु० २

चार निक्षेपे चार प्रमाणे,

वस्तु स्वरूपने दाखेरे;

द्रव्य क्षेत्र ने काल जावधी,

वस्तु स्वरूपने भाखेरे.

कुंथु० ५

आनन्दकारी जग हितकारी,

गुण पर्यायाधारोरे;

उत्पत्ति-व्यय-ध्रुवतामयी प्रभु,

शाश्वतपद सुखकारीरे.

कुंथु० ६

जिनस्वरूप धृज् जिनवर सेवी,

सहीए अनुभव मेवारे;

गुडिस्तागर ज्ञान दिवाकर,

सहज योग पदसेवारे.

कुंथु० ७

१८ अरनाथस्तवन.

(तुम बहु मंत्रीरे साहिबा—ए राग.)

अराजिनवर ! प्रभु ! वन्दना, होजो वारंवार;
 क्षायिक—रत्नत्रयी वर्यो, शुद्ध बुद्धावतार. अर. १
 अष्टकर्मना नाशथी, अष्ट गुणोने धरंत;
 गुण एकत्रोशने तें धर्या, साध्यसिद्धि वरंत. अर. २
 क्षपकश्रेणि—रणक्षेत्रमां, हणयो मोह प्रचंड;
 त्रिभुवनमां साम्राज्यनी, चलवो आण अखंड. अर. ३
 घातिकर्म—प्रकृति हरी. पाम्या केवलज्ञान;
 पुमपोत्तम अरिहाप्रभु, दीधुं देशना दान. अर. ४
 यांगविकार शमावीने, शेष कर्म जे चार;
 हणीने शिवपुर पामिया, धन्य ! धन्य ! अवतार. अर. ५
 तुज फलें अमे चालशुं, पामीने परमार्थ;
 अनुभव रंगे भेटोने. प्रभु थइशुं सनाथ. अर. ६
 प्रेम भक्ति उत्साहमां, श्रुतज्ञाने दिल लाय;
 बुद्धिमागर ध्यानमां, प्रभुता घटमांदि पाय. अर. ७

(૧૪૧)

ભોગી પણ જોગના પંદથી વેગલો,
યોગી પણ યોગથી તું નિરાલો;
જાણતો અપરને અપરથી મિત્ર તું,
વિગતમોહી પ્રભુ ! શિવ મ્હાલો.

તાર૦ ૨

દ્રવ્ય ક્ષેત્ર અને કાલ ને જાવથી,
આત્મદ્રવ્યે પ્રભુ ! તું સુહાયો;
સ્વગુણની અસ્તિતા, નાસ્તિતા પરતણી,
શુદ્ધકારકમયો વ્યક્તિ પાયો.

તાર૦ ૩

શુદ્ધ પરબ્રહ્મની પૂર્ણતા પામીને,
વિષ્ણુ જગમાં પ્રજુ ! તું ગવાયો;
કર્મદોષો હરી હર પ્રભુ ! તું થયો,
સત્ય મહાદેવ તું છે સવાયો.

તાર૦ ૪

શુદ્ધરૂપે રમી રામ તું જગ થયો,
શુદ્ધ ધ્યાનન્દતાનો વિલાસી;
રહેમ કરતાં થયો શુદ્ધ રહેમાન તું,
શુદ્ધ ચૈતન્યતા ધર્મકાશી.

તાર૦ ૫

નામ ને રૂપયો મિત્ર તું છે પ્રભુ !
જાણતો તત્ત્વ સ્યાદાદજ્ઞાની;

अन्तरद्वष्टि अमृतवृष्टि,
 सहजानन्द स्वरूपरे;
 तन्मयता प्रभु साथे करती,
 शुद्ध समाधि अनुपरे.

नमि० २

असंख्यप्रदेशी चेतन क्षेत्र,
 गुण अनंत आधाररे;
 उत्पत्ति व्यय ध्रुवता समये,
 द्रव्यपणुं जयकाररे.

नमि० ३

ज्ञान-चरणपर्यायनी शुद्धि,
 मुक्ति प्रभु मुख भाखेरे;
 अस्ति नास्तिनी सप्त भंगोथी,
 पङ्क द्रव्योने दाखेरे.

नमि० ४

शब्दादिक नय शुद्ध परिणति,
 उत्तर उत्तर साररे;
 कारणे कार्यपणुं नीपजाये,
 द्रव्यभावे निर्धाररे.

नमि० ५

निमित्त पुष्टालंवन सेवी,
 उपादान गुण शुद्धिरे;

शुद्ध रमणता योगे करतो,
पामे क्षायिक ऋद्धिरे.

नमि० ६

सुखसागर कळोले चढियो,
लही सामर्थ्य पर्यायरे;
शुद्ध परिणति—चंद्र प्रकाशे,
आनन्द क्यांय न सायरे.

नमि० ७

शुद्ध परिणति—चरण शरणमां,
शुद्धोपयोगे रहीशुरे;
बुद्धिसागर ज्ञानादिवाकर,
स्वपर प्रकाशी थडशुरे.

नमि० ८

२२ नेमिजिनस्तवन.

(तुम बहु मंत्री रे साहिवा—ए राग.)

नेमिजिनेश्वर ! वन्दना, होशो वार हजार;
त्रिकरणयोगे मेवना, प्रीति-तक्ति उदार. ने० १
सालंवन ध्याने प्रभु ! दीलमां आत्रो मनाथ;
उपयोगे तुज धारणा, आशगमन ते नाथ ! ने० २
नामादिक निशेपथी, आलंवन जयकार;
निगलंवन कारणे, तुज व्यक्ति सुखकार. ने० ३

सविकल्प समाधिमां, जासो हृदय मझार;
 अन्तरअनुत्तव-ज्योतमां, निर्विकल्प विचार. ने० ४
 भेदात्तेद स्वभावमां, अनन्त गुण-पर्याय;
 छति सामर्थ्य पर्यायनी, शक्ति-व्यक्ति सुहाय. ने० ५
 झळहळज्योति ज्यां जागती, जासे सर्वपदार्थ;
 बुद्धिसागर ज्ञानमां, सिद्ध बुद्ध परमार्थ. ने० ६

२३ पार्श्वनाथस्तवन.

(साहिव सांभळोरे संभव-ए राग.)

पूर्णानन्दमारे, पार्श्वप्रभु ! जयकारी;
 ध्रुवता शुद्धतारे, शाश्वत सुख जंडारी. पूर्णा० १
 केवलज्ञानथीरे, लोकालोक प्रकाशो;
 ध्याता ध्यानमारे, साहिव ! निज घर वासो. पूर्णा० २
 सहजानन्दनारे, समये समये भोगी;
 रत्नत्रयी प्रभुरे ! क्षायिक गुणगणयोगी. पूर्णा० ३
 व्यक्ति तुजसमीरे, भक्ति तुज मुज करशे;
 तुज आखंवनेरे, चेतन शिवपुर ठरशे. पूर्णा० ४
 साचा जावथीरे, जिनवरसेवा करशुं;
 शुद्धस्वभावमारे, क्षायिकसद्गुण वरशुं. पूर्णा० ५

झटपट त्यांगीनेरे, खटपट मननी काची;
 मळशुं भावथीरे, अनुभव युक्ति ए साची. पूर्णा० ६
 हळियो देवशुरे, ते जन शिवसुख पावे;
 साची नक्तिथीरे, आविर्जाव सुहावे. पूर्णा० ७
 पास जिनेश्वरारे, आपोआप स्वजावे;
 आतमभावथीरे, बुद्धिसागर गावे० ८

२४ महावीरस्तवन.

(साहिव सांभळोरे संजव अरज हमारी.

ए राग.)

श्रीमहावीर प्रभुरे ! लळी लळी पाये लागुं;
 श्रीमहावीरपणुरे, प्रभु ! तुज पासे मागुं. श्री. १
 द्रव्यभाव वे जेदथीरे, निक्षेपे तेम जाणो;
 सात नयोवडेरे, महावीर मनमां आणो. श्री. २
 नवधा भक्तिथीरे, महावीरप्रभुथी हळशुं;
 स्वजाति ध्यानथीरे, आविर्भावे मळशुं. श्री. ३
 श्रुतउपयोगथीरे, प्रगटे वीर्य स्वजावे;
 ध्रुवता योगनीरे, महावीर घटमां आवे. श्री. ४

तिरोभावनो आविर्भाव छे,
प्रेम धरी त्यां राचोरे.

ए जि. २

अनेकान्तनय-ज्ञानप्रतापे,
पंचाचारनी शुद्धि;
उपशम क्षयोपशम ने क्षायिक,
भावे प्रगटे ऋद्धिरे.

ए जि. ३

प्रभुगुण गावे जावना भावे,
नागकेतुपरे मुक्ति;
शुद्ध रमणता भावपूजा छे,
सालंवननी युक्तिरे.

ए जि. ४

सालंवन योगी जिनध्याने,
निरालंवन थावे;
कारण-कार्यपणुं त्यां जाणो,
ज्ञानी हृदयमां जावेरे.

जिनभक्ति निजशक्ति वधारे,
शुभउपयोगना दावे;

शुद्धोपयोगे सहेजे वे,

स्याद्वादी मन

तारो तारो प्रभु मुज तारो हो राज;

तुज श्रद्धा दिल लाव्यो.

सात्विक पराजक्ति ए प्रगटो,

मन मंदिरमां पधारो;

तुज वण वीजुं जगमां न इच्छुं,

भावे मुजने सुधारो हो राज. ताह्यरे. प्रभु. १

जेवो तेवो पण हुं तुं तारो,

मुजने पार उतारो;

प्राणांते पण पकड्या न छोडुं,

उधर्या वण नही आरो हो राज. ता. प्रभु. २

मागण पेठे हुं नहीं मागुं,

तुं छे प्राणथी प्यारो;

तुज स्वरूप थै रहेवुं ए निश्चय,

विनतडी अवधारो हो राज. ता. प्रभु. ३

माह्यरुं त्हारुं रूप न जूडुं,

हवे न जाउ हुं हाथी

आत्म ते

निश्चय एवो

(१५२)

समता गंगा नीर बहाया,
सेवक एमां न्हाया.

नमुं. ३

प्रभुमां लीन कर्गु मन जीव्या,
रागने रोष समाया.

वालयथकी ब्रह्मचारी साचा,
धर्म कमाणी कमाया.

नमुं. ४

ओगणिश अगन्योत्तर चोमासुं,
अमदावादमां आव्या;

अपारु वदि त्रीज सूर उगमे,
ध्याने स्वर्ग सिधाव्या.

नमुं, ५

गुरु गुण गावुं गुरु दिल ध्यावुं,

गुरु गुण जगमां छवाया;

गुरु कृपाए आतम अनुभव,

पाया प्रभु प्रगटाया,

नमुं. ६

स्हाय करो गुरु शिष्यने प्रेमे,

गुरु नाम जाप जपाया;

बुद्धिस्तागर सहुरु ब्याया,

मेस्ताणा गुणगाया.

नमुं. ७

सं. १९७८ आपाद गुरु वर्ताया. गुरुनयतीगान.
ॐ अर्ह महावीर शांतिः ३

